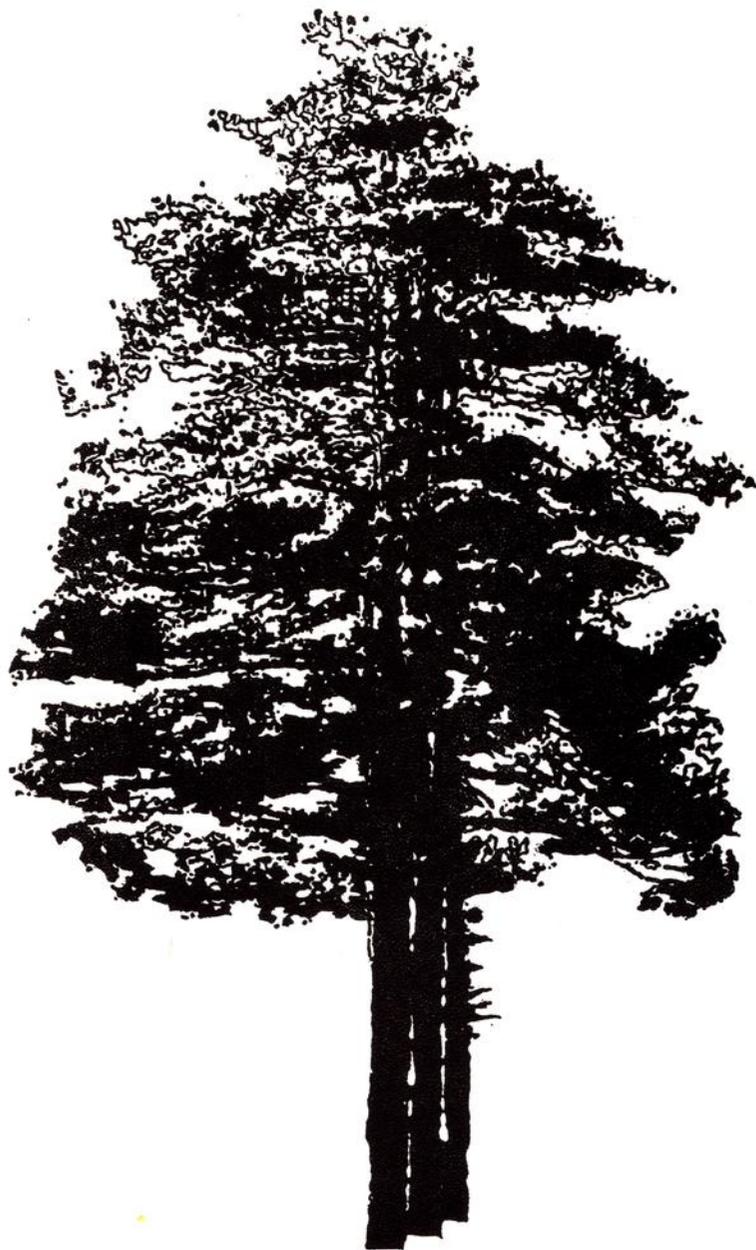

HVINISFOS POSTEN

De som mottok Norsk Papirarbeiderforbunds
30 og 40-årsnål.

Utsnitt fra festen 17. april.

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av
Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON

Redaktør Tryggve Kittelsen
Einar Bakken
Marit Hagen
Tor Dalsøren

TRYKT HOS

Sørtrykk, Vennesla
på Matt Hunscote 100 gr/m²
Omslag
Hunfos Granprint 200 gr/m²

Egil Lie

Egil Lie passerer middagshøyden 21. juni. Han kom til Hunsfos i 1962. Siden den tiden har det vært en betydelig teknisk utvikling, så noen rolig tid har det såmenn ikke vært for teknisk direktør. Ny kokeprosess har krevd nytt tømmeropplag og nytt renseri. Bedriften har fått tremasseblekeri. Av nyvinninger ellers nevner vi sortersal, skjæresal, rullepakkeri, laboratorium, limpresse på to maskiner, A4-streng og bestrykningsavdelinger. Så har det hendt hyggelige ting for laksen i Otra. Etter lang og tidkrevende Otrask var Hunsfos tidlig ute med å bygge renseanlegg. O₂-blekeriet som er under bygging, er av betydelig interesse.

Mange, mange andre tiltak kunne vi nevne, men vi vil heller sette lyset på jubilaranten selv.

Uten å nøle vil vi gi Egil Lie følgende karakteristikk: Bak en sterk vilje skjuler seg en vennlig, oppmerksom og utholdende sjel, med orden i sakene og en glimrende hukommelse.

Disse egenskaper trengs i høy grad når en har en kalender som alltid er fulltegnet og har kontinuerlig kontakter som krever avgjørelser. I en økonomisk trang tid har oppgavene vært særlig vanskelige.

Til tross for travelheten får vi det inntrykk at han tar seg god tid til å behandle alle saker – store som små. Han er en samarbeidsmann som vi setter stor pris på.

Ved denne milepel ønsker vi at direktør Lie fortsatt må få beholde sin kraft og sitt humør til å fortsette sin gavnlige virksomhet for oss alle. Vi ønsker ham rike år fremover i arbeid, i hjem og familie og blant sine mange venner.

Red.

Vi har mottatt disse limericker til ære for jubilaranten.

En jubilerende direktør i fra Lier,
som har skiftet til sørlandske stier
– og herkomst til tross –
han er blitt en av oss.
Ja, det er virkelig sant det vi sier.

Han begynte hos oss som sivilingeniør
og det har jo så mange gjort før.
Men han fortsatte opp
mot den Hunsfos'ske topp
så i dag har han jobben som – teknisk
direktør.

Om jubilaranten er ellers mest positivt
å si
og i hverdagens strev er han vanligvis
blid.

Han er nok bestemt
men ei det menneskelige glemt.
**FRA ALLE DINE MEDARBEIDERE:
TIL LYKKE, EGIL LIÉ!**

Et herværende styremedlem

Kjære kollega

Etter en lang, kald og snetung vinter lengter vi etter en varm, solrik og naturvakker vår. I år opplever vi våren slik, jeg skulle ønske jeg hadde dikterens evne til å inklære denne naturopplevelsen den dekkende sprogdrakt.

Med våren kommer også en lettere arbeidssituasjon. Tingene blir bedre, ja det blir faktisk flere tonn av det når kulde og frost og sne holder seg unna for en tid. Med denne noe brutale overgang fra naturopplevelse til industriell virkelighet kan jeg rapportere bedre produksjonsresultater gjennom senvinteren og våren, men jeg må samtidig rapportere at bedringen dessverre ikke er god nok. Det er fortsatt for mange driftsforstyrrelser til at vi for alvor kan begynne å hente inn igjen produksjonstapet fra tidligere i vinter, ja, i månedene mars-april falt vi faktisk ytterligere noe tilbake i forhold til de

produksjonsresultater vi har gjort regning med. Vi kan derfor ikke være fornøyd med våre egne prestasjoner. Det er, ærlig talt, helt nødvendig å bedre dette med et hakk eller to.

Forholdene som vi arbeider under — noen kaller dette rammebetingelser — har heller ikke utviklet seg til vår fordel siden forrige utgave av Hunsfos-posten. Inflasjonstakten i vårt land er høyere enn ønsket, og høyere enn antatt. Dette betyr naturligvis en økt belastning for konkurransevnen. Markedsutviklingen er nok på enkelte områder iferd med å stoppe opp, jeg tror derfor vi må regne med en økende innsats i jakten på fornuftige engasjementer som skal gi oss tilfredsstillende utnyttelse av vårt produksjonsapparat i tiden fremover.

Det er blitt adskillig blest omkring Regjeringens Energimelding. I utgangspunktet er den egentlig ganske nedslående lesning fordi den signaliserer endringer som f.eks. vil kunne bety en svært alvorlig kostnadstrussel også for vår bedrift. Jeg håper at Stortingets Industrikomité om en uke eller så ytrer seg om Energimeldingen på en måte som gir støtet til en mer betryggende og fremfor alt inspirerende holdning til industriens, derfor også Hunsfos' muligheter i tiden fremover.

Jeg beklager at det således ikke bare er vårvær når det gjelder Hunsfos' hverdag. Vår egen innsats i resten av 1980 vil imidlertid være bestemmende for hvorledes dette året vil falle ut under ett.

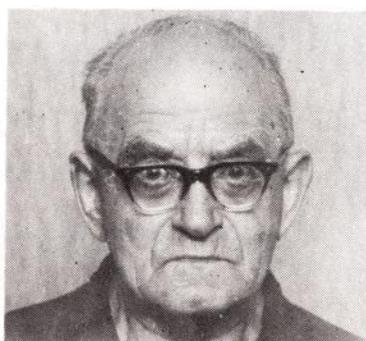
Jeg ber deg — kjære kollega — om at du og jeg og alle de andre her ved bedriften nå viser at dette å skjømte industri, ja det skal vi saktens vise at vi mestrer.

Så tilbake til våren, det er jo gro-tiden, det er da det spirer og blomstrer til overmål. La oss nå vise hverandre at dette også gjelder det arbeidet vi i fellesskap bedriver.

Om en håndfull uker er sommeren hos oss igjen. Jeg benytter denne anledning til å ønske deg — kjære kollega — en riktig god sommer og en velfortjent sommerferie.

T. R. Jarlsby.

Veteraner som takker av

Carl Andersen

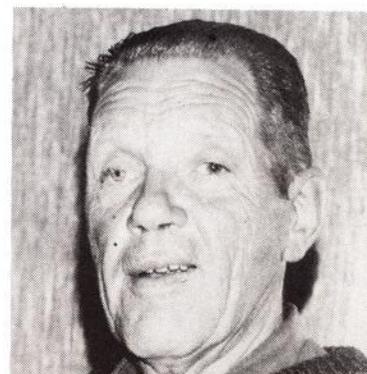
Carl Andersen har trutt og trofast jobbet i 27 år på Hunsfos. Han gikk av den 2. mai i år, 67 år gammel. I alderen 9-40 år oppholdt han seg i Danmark. Der var han beskjefteget med gårdsarbeide og murerarbeide inntil han kom til Hunsfos i 1953. Han arbeidet her i sileriet, i 22 år — de første årene sammen med sin far Laurits Andersen. I de siste 5 år var han først en tid med i "støpegiengen" og der-

etter arbeidet han hos Holman med fremstilling av vaskemidler og med utvikling av barkprodukter.

Carl trives med å jobbe og han har aldri vært syk. Treffer du ham har han gjerne et smil, et vennlig ord eller en god historie å komme med. Aktiv er han på mange områder — særlig på det sosiale område. Vi nevner eldreomsorgen, han er med i styret for Norsk Folkehjelp og i Vennesla Byggelag. I 6 år var han med i styret for Hunsfos Arbeiderforening under Berg Andresens formannstid som representant for celluloseavdelingen. Politikk har han ikke vært så meget opptatt av, men fagforeningsarbeide har han interessert seg meget for.

Carl er meget tilfreds med Hunsfos som arbeidsplass og med alle arbeidskamerater som han har hatt her. Han har to barn, to svigersønner og to barnebarn som er i arbeid på Hunsfos.

Som pensjonist vil han fortsette med sine hobbyer. Vi ønsker ham lykke til og håper og tror at han av og til vil besøke oss i bedriften.

Georg Granly

Georg Granly nar sluttet hos oss. Etter 32 års innsats har en sviktende helse ført til at han måtte ta pensjon noe tidligere enn beregnet. Han sa takk for seg den 24. mai i fjor. Da hadde Georg vært her siden 1942. Riktignok da for Betongbygg, men fra 1948 på Hunsfos' lønnsliste.

Den første tiden virket han som heisefører i 5-eren, senere wiregutt samme sted, og så de siste årene på Salen.

Forts. Veteraner som takker av

Georg Granly er innfødt vendøl, født på Danskehaugen, og flyttet til Moseidmoen 4 år gammel. Og her bor han fortsatt.

Georg har vært organisert hele tiden her, og har fått Forbundets 30-års nål.

Han har likt seg godt hos oss, greie arbeidsforhold synes han, bortsett fra de siste 2-3 årene. Den harde rasjonaliseringen har tatt mye av arbeidsgleden og trivselen mener han, og er årsak til mye stress og helseproblemer. Han trives imidlertid godt som pensjonist. Har aldri fritidsproblemer. Hogger ved til huset og stiller med hagen sin. Det blir også anledning til å dyrke sin kjæreste hobby, nemlig jakt og fiske. Det er ikke lite han har nedlagt gjennom årene.

Husker spesielt en gang i 1938 da han felte 10 harer og to rever pluss en del ryer på to dager. Ellers felte han 17 elg under krigen. Riktignok ulovlig, men et uvurderlig tilskudd til matforsyningen for familie og venner var det.

Ja, han skjønner ikke hvordan de skulle klart seg uten de ekstra kjøtt-rasjonene han skaffet.

Vi vil benytte anledningen til å takke Georg Granly for hans innsats og for kameratskapet her på bedriften. Vi ønsker alt godt i tiden fremover.

Henry Hagen

En annen av våre veteraner som har gitt seg, er Henry Hagen.

Henry er født på Lesja i Gudbrandsdalen. Faren arbeidet ved jernbaneanlegg, og det ble derfor mye reising og flytting mens han var barn. De flyttet til Numedal da han var to år gammel, videre til Lillesand, Vegusdal og Laudal. Fra han var 10 år gammel bodde han i Greipstad. Han begynte å jobbe som gårdsgutt som 13-åring, og kom senere i konditorlære hos bakermester

Kuhn i Kr.sand. Så i 1940 begynte han på anlegg på jernbanen. Det var tunnelarbeid. Først Sørlandsbanen, og senere noen tid på Nordlandsbanen. Etter det gikk han over til stasjonsvirksomhet. Det ble 5 år i Kr.sand, og 2 år på Grovane. Og så ble det da til slutt Hunsfos i 1951.

Begynte med filleriva en måneds tid, så var han 13 år på skift i 3-4. Deretter 10-11 år på Salen før han avsluttet i Vakta.

Helsa gjorde at han måtte slutte før alderen tilsa det. Henry har hatt astma siden han var to år gammel, og er ennå plaget av det. Men noen fritidsproblemer har han aldri hatt, hverken nå eller tidligere.

Musikken har betydd mye for ham. I 29 år gikk han med skarptromma i Vennesla Musikkorps. Trekkspill har han spilt siden han var en neve stor. Han har medvirket sammen med leikarringen i Vennesla ved utallige arrangementer. For tida er han distriktskontakt for alle trekkspillklubber på Sørlandet, samt representant til Norges Trekkspillforbund.

Også på idrettsfronten har han ført en aktiv tilværelse. Jakt og fiske er det også blitt tid til. Når vi ber ham tenke tilbake, husker han spesielt en gang han og Kåre Olsen reiste til Eiken for å fiske. Det var et forferdelig uvær, men de ga seg ikke. Belønningen ble da også 22 ørreter på til sammen 25-26 kilo. Ja, det var den gang da det virkelig var fisk i vannene.

Henry har likt seg godt i Vennesla og på Hunsfos. Men også han synes det er blitt for mye mas og stress de siste par årene som følge av bedriftens økonomiske krise og rasjonaliseringen.

- Vi vil takke for godt kameratskap i tiden her hos oss, og ønsker alt godt for årene som kommer.

50 ÅR PÅ HUNSFOS

En solid arbeidskamerat går over i pensjonistenes rekke.

Kristian Hodnemyr begynte på Hunsfos Fabrikker 12.9. 1929 som 14-15 åring.

De første årene startet han i gårdsavdelingen, senere på taubanen og deretter i papirfabrikken.

I 1937 begynte han på verkstedet som reparatør og senere spesialiserte han seg på vedlikeholdsarbeid i fyrhuset.

Fra 1960 ble han teknisk funksjonær og dermed daggående formann i Fyrhuset og fikk her ansvar for vedlikehold og reparasjoner. I den tid han

Kristian Hodnemyr

har vært i fyrhuset har han vært en særdeles god støtte for den daglige fyrhusledelse med sin viden og gode erfaring. Når Kristian skrev timene kunne man alltid være sikker på at lønningen stemte, og at man fikk rettferdig og god behandling.

Foruten fyrhusarbeidet hadde han mange andre interesser så som industrivern, hvor han spesielt ofret seg for sanitetstjenesten og har i mange år vært leder for industrivernets sanitetstjeneste. I industrivernet ble han også benyttet som en førsteklasses brannmann, røkdykker og froskemann. Hver gang fabrikken trengte en rolig og kald mann var det å kalle på Kristian.

I 1975 da man på Hunsfos begynte å bygge kjemikaliegjenvinningsanlegg skiftet man samtidig ledelse i fyrhuset, men Kristian fortsatte også i disse nye anlegg som en solid kjentmann og den gode støtte som han alltid har vært.

Som arbeidskamerat og i fritiden er det vanskelig å tenke seg en mer solid, rolig og god kamerat. Når man var sammen med ham var man alltid sikker på å komme ned med begge bena på jorden igjen.

Selv om han nå går over i pensjonistenes rekke, håper vi selvfølgelig at han vil huske sine arbeidskamerater og besøke oss fra tid til annen.

Vi kan aldri huske at Kristian har vært borte fra arbeidet på grunn av sykdom, så han må ha en jernhelse, og vi ønsker at han må beholde den i mange år ennå.

Hilsen
Gunnar
Hjelm
Helge

VI GRATULERER

Rudolf Andersen

Rudolf Andersen fyller 24. juni 60 år.

Han ble ansatt som rørlegger på Hunsfos 26. des. 1950. Tidligere hadde han vært rørlegger hos Torsøe og i kommunen.

Han er sønn av tidligere materialforvalter på Hunsfos, Rudolf R. Andersen, som sikkert mange vil huske. Nå har han tilholdssted på Sveiseverkstedet. Han har vært medlem av industrivernet så lenge han har vært på Hunsfos.

Hobbier har han en god del av – båt, fiske, hus og hage. Han trives godt på Hunsfos, her er fine forhold og greie arbeidskamerater.

Vi gratulerer!

Andreas Bakke

Andreas Bakke fyller 60 år den 11. september. Han er født i Hægeland, men flyttet til Lindesnes som 2-åring. Han startet arbeidslivet hos sin far som hadde lastebil. Fra 1944 til 45 gikk han på jordbruksskole, deretter flyttet han til Telemark og drev med jordbruk, hagebruk og skogbruk. Så reiste han til Iveland i 1957 og har siden bodd der.

På Hunsfos begynte han på fødselsdagen sin i 1962. Han har vært i PM 5 hele tiden. Både masseloftet og hollendersal har han vært innom, men har hatt fast jobb som ruller de siste åra.

Vi gratulerer med dagen.

Ingeborg Johannessen

Ingeborg Johannessen fyller 60 år 9. juli.

Hun arbeidet på salen fra 1958 til 1965 og var da en tid tillitsdame. Så oppholdt familien seg i U.S.A. i 7 år. De kom tilbake i 1972, og slo seg ned i Rundåsli.

Ingeborg begynte på salen igjen og har vært der i 8 år siden Amerikaoppholdet. Hun liker seg meget godt i jobben, det er greie arbeidsforhold, og hun håper hun kan fortsette ennå i mange år.

Hennes mann arbeider i A4-avdelingen og sønnen Svein er formann på gården. To døtre har hun også.

På spørsmål om hun har en hobby, svarer hun at selve livet er hobby for henne. Når en har hus og jobb så fylles tiden helt ut.

Vi gratulerer!

Forts. Veteraner ...

Harald Jensen

En veteran i PM 3-4 har sluttet. Harald Jensen måtte gi seg i november 1978. Helsa sviktet, og det var bare å bøye seg for det.

Han er ekte venneslamann, født og oppvokst på Grasli. Begynte å jobbe tidlig, var blant annet på Strai sementstøperi. Under krigen ble det anleggsvirksomhet, inntil han på høstparten 1943 kom til Hunsfos.

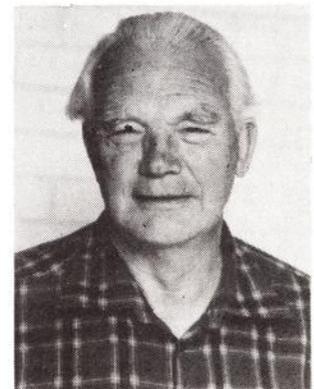
Det ble først et par år i 1-2. Så var han med å starte 4-eren i 1945. Senere flyttet han over til 3-eren hvor han ble

til han gikk av. De fleste årene som maskinfører. Han trivdes godt i 3-4. Det var greie arbeidskamerater og godt miljø. Det eneste som virkelig tok på humor og arbeidsglede var bekproblemen. Det kunne være stopp et par ganger på skiftet. Han kunne stå og dampe wira i 3-4 timer. Da hendte det av og til at de var så gjennomsvette at de måtte ned på gulvet og spyle hverandre. Jo, det var virkelig stritt av og til.

Harald har vært organisert siden 1945 og har Norges Vels medalje og gullklokke. Som hobby er det mest friluftsliv som opptar ham.

Han har båt i Ålefjær og elsker å kjøre i den og fiske. Han har også vært en del ganger i Syden og kunne meget vel tenke seg å emigrere til sydligere breddegrader. Et klima med sol og sommer året rundt tiltaler ham meget.

Vi benytter anledningen til å takke for årene her, og lykkønsker Harald for fremtiden.

Sverre H. Olsen

Sverre Olsen, eller Becks som de fleste sier, har også sluttet hos oss. Han er født og oppvokst på Grasli i Venesla. Sitt arbeidsliv startet han for Betongbygg. Det ble 5 år der, fra 1937 til 42.

Da begynte han på filleriva på Hunsfos. Han husker spesielt at han hadde vært her nøyaktig en måned da herredshuset brant ned. Etter kort tid kom han over på verkstedet, hvor

Forts. neste side

FABRIKKENS GANG

Vårmånedene har ikke vært preget av de helt store enkeltbegivenheter, men et lite resymé over det mest aktuelle kan også være på sin plass denne gang.

I råstoffavdelingene preges virksomheten av blekeriprojektet. Vi har i løpet av denne perioden fått overført sileriet til datastyring, ombyggningsarbeidene i det gamle blekeriet er fullført og likeledes er vi i full ferd med å overføre det gamle blekeriet til datastyring fra nytt kontrollrom. Alle disse omkoblinger og ombygninger samtidig med å opprettholde produksjon må sies å ha vært meget vellykket hittil.

På den annen side har vi ikke maktet å få tilført nok ressurser til å holde

han var i støpe- og murgjengen. De siste årene ble ryggen så dårlig at han måtte slutte der, og han gikk over i vakta. Der ble han i åtte år.

Sverre har alltid vært fagorganisert. Norges Vels medalje og gullet er på plass hjemme, som minne fra tiden på Hunsfos. Han trivdes godt her.

Jakt og fiske har alltid stått sentralt hos Becks. 25 elg har han skutt i løpet av årene. Det står det respekt av.

Idrett har han også alltid vært interessert i. Han er fast på sidelinjen når Vindbjart har hjemmekamp. I år er han også blitt fast vaktmann på Vesøya. Sammen med sønnen Harald, fisker han opp båter og hytter der ute, og organiserer dugnad.

Vi ønsker Sverre mange gode år i tida som kommer, og takker for tida sammen her på Hunsfos.

Sverre ber oss om å overbringe en takk til alle venner på Hunsfos, for gaver ved sin fratreden og for godt kameratskap.

fremdriftsplanen på blekeriprojektet totalt. Dette gjelder først og fremst på rørmontasjen.

Totalt sett tror vi likevel at den produksjonsøkning som vi har fått til i det ombygde gamle blekeri er tilstrekkelig til å dekke aktuelt fiberbehov over sommeren. Dette dog sagt med visse forbehold både p.g.a. at erfaringen med det ombygde blekeriet er forholdsvis liten hittil og samtidig som at produksjonsprogrammet i papirfabrikken i juli måned ikke er helt avklart.

Reparasjonen av turbin i sliperiet går sin gang og forventes avsluttet som opprinnelig planlagt, begynnelsen av juli. At vi av denne årsak har måttet unnvære to slipeapparater, har nødvendigvis forårsaket problemer og mindre tremasseproduksjon enn forutsatt. Men på den annen side må vi vel kunne slå fast at vi ved omlegninger i produksjonsprogrammet og utstrakt bruk av utskudd har maktet å avvikle produksjonen i papirfabrikken uten de for store konsekvenser.

Produksjonen i papirfabrikken i 2. periode (mars/april) ligger dessverre under budsjettet. Dette skyldes først og fremst PM 1 og PM 4. På PM 1 har problemene med stopp p.g.a. havarier i ettørtørkepartiet vært hovedårsak, mens på PM 4 har problemene med sugepress vært dominerende årsak. PM 5 ligger også noe under budsjettet, dette skyldes i hovedsak at vi ikke maktet å holde budsjettet på satinert skriv. Årsaken til dette ligger i at produksjonsprogrammet for PM 5 må avvikles på en slik måte at den enkelte kjøring av satinert skriv blir på maksimalt 2 døgn.

Avdeling 9's store utfordring for tiden ligger i å prøve å øke produksjonen da vi har et stort press på avdelingen for å kunne tilfredsstille kundenes behov.

På verkstedsektoren har vi sluttforhandlet om nytt lønssystem. Dette er en meget viktig endring som nå ligger klar til gjennomføring for verkstedets ansatte.

For øvrig har vi i verkstedets spisesal fått tatt i bruk vår nye kantine. Det er ganske klart at for alle var dette en overgang fra tilvante former til et nytt opplegg. Men jeg synes det er imponerende hva man her har fått til av tilbud til de ansatte med tross alt enkle midler. Jeg tror at vi i kantinen har fått et opplegg som kommer til å fungere utmerket og derfor er med på å skape triveligere forhold på bedriften.

Når det gjelder å skape triveligere forhold rundt bedriften, kan det nevnes at vi nå er i full gang med installasjon av forbrenningsutstyr i gjenvinningsanlegget slik at vi skal redusere ulempene med illeluktende gasser. Vi håper at anlegget skal være igangkjørt i løpet av sommeren.

For øvrig kan nevnes at vi har hatt 2 stygge brann-tilløp i den senere tid. Spesielt nevnes brann ved renseriet fredag 23. mai. Denne kunne lett ha utviklet seg videre hvis ikke mannskaper og utstyr hadde fått slått brannen ned såvidt hurtig. Dette er en påminnelse til oss både med hensyn til våre problemer med å holde våre fabrikkområder i forsvarlig brannteknisk orden samtidig med at vi også innser behovet for et fullt ut effektivt industrivern. På et annet sted i dette nummer av Hunsfosposten er det derfor minnet om det arbeid som pågår for tiden for å effektivisere og dyktiggjøre vårt industrivern.

Sluttelig kan det nevnes at vi i og med at vi nå har passert pinse, har gjort unna alle de mange stopper som bedriften har i vårperioden. Nå skal vi faktisk ikke stoppe før til jul. Vi går derfor inn i en driftsmessig mer stabil periode. Dette burde øke mulighetene våre for å bedre produksjonsresultatet slik at vi tar igjen mest mulig av det vi har tapt i forhold til budsjettet hittil.

God sommer!

Egil Lie

Mange av oss er gode tapere når det dreier seg om slankekurer.

Takk for kryssord

Vi skrev om veteranen Hartvig Krogh i forrige nr. av Hunsfosposten bl.a. at han var en aktiv mann. Dette får vi bekreftet i og med at han er mester for kryssord nr. 5. Det ligger meget arbeide bak utarbeidelse av kryssord – så takk skal du ha, Hartvig!

Vi vil også takke en annen aktiv herremann som heter Kaare Berg . . . for kryssord nr. 3 og nr. 4. Han var ikke så interessert i å få navnet sitt offentliggjort – så det har vi bare delvis gjort.

Red.

Hunfos Arbeiderforening. Årsmøte 26/3-80

Lorents Larsen

Hunfos Arbeiderforening avholdt årsmøte i Velferden den 26. mars.

Møtet ble ledet av formannen som ønsket velkommen, og da spesielt nestformannen i Papirforbundet, Arne Mathisen. Foreningsformannen holdt en kort minnetale over 14 medlemmer som var gått bort siden siste årsmøte. De ble minnet med et øyeblikks stillhet. Det ble lagt fram beretning fra foreningsstyret, samt fra våre feriesteder, forsikringsutvalg og miljøutvalg. Etter at forslag og bevilgninger var ferdigbehandlet, gav Arne Mathisen en orientering om tariffoppjøret.

Ved valgene ble følgende valgt:

Valg foretatt på årsmøtet 26/3 1980

Foreningsstyret:
 Formann: Lorents Larsen, gjv.
 Sekretær: Alf Renstrøm, gjv.
 Styremedlem: Sverre Finnestad, gjv.
 " Harald Iversen, gjv.
 " Reidar Arntsen, gjv.
 " Åsta Ingebretsen, ny
 " Guylar Strubel, ny
 2. " Arild Larsen, ny

Valgkomite:
 Formann: Alfinn Tønnessen, ny
 Medlem: Magne Sakariassen, ny

Studieutvalg:
 Formann: Sverre Nilsen, ny
 Medlem: Thorbjørn Olsen, gjv.
 " Thorbjørn Andersen, gjv.
 " Jan O. Lunden, gjv.

Hunfosheimens styre:
 Kasserer: Sverre Nilsen, gjv.
 Medlem: Evelyn Olsen, ny

Vesøy styre:
 Kasserer: Olav Ruud, ny
 Sekretær: Bjørn Inge Løland, gjv.
 Medlem: Marlyn B. Andresen, gjv.
 " Thorbjørn Andersen, gjv.
 " Henny Guse, ny

Revisorer:
 Alfinn Tønnessen, gjv.
 Bjørn Helge Knutsen, gjv.

Representanter til Agder Arbeiderpresse:
 Representant: Olav Ruud, ny
 " Øystein Lie, gjv.
 Varamann: Audun Ormshammer, ny

Representanter til A. O. F.s årsmøte:
 Representant: Rolf Andersen, gjv.
 " Else Lie, gjv.
 Varamann: Roald Olsen, gjv.

Avdelingstillitsmenn:
 PM 1-2: Skift 1: Oskar Seljås, gjv.
 " " 2:
 " " 3: Gunvald Tønnesen, gjv
 " " 4:
 " " 5: Svein H. Haugland, ny
 PM 3-4: Skift 1: Asbjørn Aabel, gjv.
 " " 2: Einar Bakken, gjv.
 " " 3: Roar Gaustad, gjv.
 " " 4: Arnold Beurling, gjv.
 " " 5: Per M. Grødum, ny

PM 5-6: Skift 1: Trygve Ramsdalen, gjv.
 " " 2: Sven O. Eikeland, gjv.
 " " 3: Andreas Bakke, ny
 " " 4: Sverre Finnestad, gjv.
 " " 5: Torjus Stavenes, gjv.

Hollenderi: Skift 1:
 " " 2: Ommund Byremo, ny
 " " 3: Herman Skådane, gjv.
 " " 4: Lars Sveigane, gjv.
 " " 5: Peder J. Eskedal, gjv.

Sliperiet: Skift 1: Gunnar Jortveit, gjv.
 " " 2: Thv. Ranvevand, gjv.
 " " 3: Einar Sløgedal, gjv.
 " " 4: Alf Renstrøm, gjv.
 " " 5: Kåre Rødahl, gjv.

Cellulosen: Skift 1: Olav Ruud, gjv.
 " " 2: Oddvar Andersen, ny
 " " 3: Thoralf Lindtveit, gjv.
 " " 4:
 " " 5: Arne Trandberg, gjv.

Renseri: Skift 1:
 " " 2: Dag Omdal, ny

" " 3: Arild Larsen, gjv.
 " " 4: Trygve Kilen, gjv.
 " " 5: Edgar Larsen, gjv.
 Fyrhuset: Skift 1: Øystein Topland, gjv.
 " " 2: Alfinn Tønnessen, gjv.
 " " 3: Arne Lonebu, ny
 " " 4: Bjørn Inge Løland, gjv.
 " " 5: Reidar Dahl, gjv.

Saks 4-5: Gunnar Hernes, gjv.

RI.pakkeri: Sverre Gladstad, gjv.
 " Roy Storholm, gjv.
 " John Arntsen, gjv.

Avdeling 9: Skift 1: Thorbjørn Olsen, gjv.
 " " 2:
 " RI.stol: Bjørn H. Knutsen, gjv.

Transporten: Trygve Holtet, ny
 " Roald Olsen, ny

Rengj.gruppe: Terje Sandaker, gjv.

Dagarb. papirfabr: Arne Ødegård, gjv.

Salen og skj.salen: Kåre Karlsten Land, gjv.
 " Notto Engestøl, gjv.
 " Åsta Ingebretsen, gjv.

Verkstedet: Kåre Abrahamsen, gjv.
 " Johnny M. Holberg, gjv.
 " Rudolf Andersen, gjv.
 " Roar Lunden, gjv.

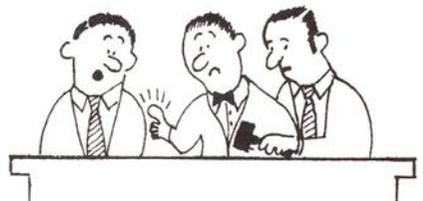
Instrumentverktst.: Harald Mitander, ny

Tomta: Sigmund Bakken, gjv.

Vakta: Sverre Nilsen, gjv.

Bedriftsutvalget:
 Medlem: Arnold Kløvfjell, ny
 " Alfinn Tønnessen, gjv.
 Varamann: Arne Larsson, ny
 " Jan Skårdal, ny
 Formann og nestformann er automatisk medlemmer.

Datautvalg:
 Medlem: Roar Gaustad
 " Einar Bakken
 " Olav Ruud

Merkeutdeling ved Hunsfos

Den 17. april var det stor merkeutdeling på Arnes Pensjonat i Vennesla for 56 medlemmer av Hunsfos Arbeiderforening.

39 medlemmer skulle ha Forbundets 30-års nål, mens 17 hadde oppnådd kravene for L.O.'s 40-års nål. Forbundssekretær Jens P. Jensen hadde tatt turen ned, og foresto utdelingen sammen med avdelingens formann Lorents Larsen.

Etter utdelingen var det servering av smørbrød og kaker, kaffe og mineralvann. Det ble en hyggelig kveld, med gjenoppfriskning av gamle minner og en del muntre historier. Noen av jubilentene var gått over i pensjonistenes rekker, og satte tydelig pris på å treffe igjen gamle arbeidskamerater, så praten gikk livlig rundt bordene til langt utpå kvelden. Alt i alt en koselig kveld som alle satte stor pris på.

Lorents Larsen

Jens Petter Jensen fra Norsk Papirindustriforbund og Lorents Larsen utdeler nålen.

Medlemmer som mottok Forbundets 30-års nål:

Sven Aalefjær
Arne A. Aas
Arnfinn Abrahamsen
Trygve Askedal
Frits Berntsen
Henry Ellingsen
Karl Enersen
Kristian Engelshus
Asbjørn Grundetjern
Alfred Guse
Jonny Hagen
Kristoffer Hunsdal
Ivar Isaksen
Ivar Iversen
Georg Johansen
Gunnar Jortveit
Thorbjørn Jortveit
Ludvig Jørgensen
Arne Larsson
Edgar Liane
Gerhard Lundevold
Erling V. Pedersen
Gunnar Olsen
Alf Renstrøm
Odd Strandberg
Svend Svendsen

Frimedlemmer:

Arthur Bjelle
Guttorm Bårdsen
Anders Eidet
Mads Ellefsen
Bjarne Homme
Ingemann Jørgensen
Edvin Eriksen

Olav O. Skomedal
Andreas Myrstad
Gunnar S. Neset
Magnus Olsen
Anders Risdal
Gudmund Jortveit

Medlemmer som mottok L.O.'s 40-års nål:

Arnold Beurling
Reidar Fosshem
Gunnar Grundetjern
Fredrik Jensehaugen
John Kil
Erløf Magnussen
Gunvald T. Neset
Einar Olsen
Omar Pedersen
Karl Robstad
Karl Ståhl
Endre Vigsnes

Frimedlemmer:

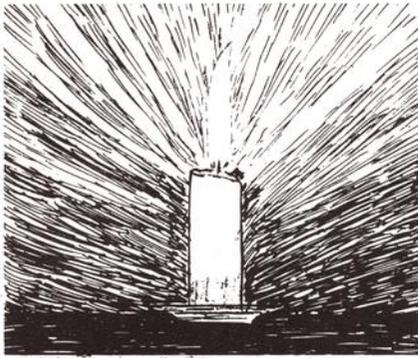
Magnus Bakken
Erling Birkeland
Trygve Birkenes
Arthur Ellingsen
Thorbjørn Jeppestøl

Fra "Vi og Værket", bedriftsavis for Mathiesen-Eidvold Værk har vi klippet denne:

Nok Tømmer

I et avdelingsmøtereferat leser vi følgende: "Det står mye tømmer på rot spredt over hele Østlandet". Ja, tenkte vi det ikke. Få det konsentrert på et sted! Denne spredningen er bare av det onde!

Filler'n

ANDAKTEN

Offer for Gud

"Jeg formaner eder altså, brødre, ved miskunn at I fremstiller eders

legeme som et levende, hellig, Gud velbehagelig offer". Rom. 12, 1.

Paulus var alltid opptatt av forholdet mellom liv og lære i sin forkynnelse. Det går tydelig fram i alle hans brev, også i dette typiske lærebrev som Romerbrevet er. Den kristne læren må alltid gi seg utslag i et praktisk kristenliv.

Det er innvielse for Gud, offertjeneste på en praktisk måte, som apostelen formaner til her, og han gjør det ved Guds miskunn. Det er altså ikke et hardt og kravfullt bud han legger fram for dem, men et utslag av Guds nåde og barmhjertighet, slik den finner uttrykk hos dem som har mottatt hans

godhet. De kristne skal framstille seg for Gud med offer, ikke slike offer som man var vant til i gammeltestamentlig tid, og ikke noe offer som skulle sone for synd. Vi kan aldri bære fram et slikt offer — og det er heller ikke nødvendig, for Jesu ene offer har for alltid gjort dem fullkomne som blir helliget (Hebr. 10,14). Dette offer har med innvielse å gjøre. Det har med vår åndelige tjeneste å gjøre.

Det skal være levende, hellig og velbehagelig for Gud. Du skal gi det beste du har til Gud. Du skal gi deg selv. Amen.

J. M. H.

Hunfosposten for 30 år siden

For et lengre intervju med Anders Andersen Støa (eller Anders Mitlødi, eller kort og godt Anders i Støa som mange husker best) klipper vi følgende:

Nå har jeg vært 53 år på Hunsfos (Anders arbeidet i hele 60 år her før han gav seg). Jeg begynte å arbeide allerede 8-9 år gammel som gjetergutt hos gamle Endre Moseid med kr. 100,- som årslønn. Jeg var 16 år da jeg begynte på Hunsfos og hadde da kr. 1,80 pr dag (12 timer) ved pakke-maskinen. Da jeg kom over til papirmaskinen fikk jeg kr. 2,32 som 2. maskingutt. Nå har jeg vært ved rullestolen i mange år. Det var mange tilfeldigheter dengang. Det hendte at 2 mann på samme jobb hadde forskjellig lønn. Jeg spurte en gang Vig om tillegg for han som løste meg av hadde 50 øre mere i lønn. Men han svarte at det måtte han i tilfelle ta opp med direksjonen.

— Ja, der er jo så uendelig mange ting jeg kunne fortelle, men det er jo ikke alt som passer. Men jeg kan huske da vi fikk hengebroen over til Graslia. Før den tid måtte vi gå helt rundt Hunsfosbroen. Den hengebroen ble kostet av oss arbeidere, og kom på 1200,00 kr. Vi leide brofeste av fabrikkens for 100 kr. pr. år. Nyansatte som ville benytte broen måtte betale kr. 5.00, og hadde de skolebarn var det 10,00 kr en gang for alle. Men da nyanlegget på Hunsfos begynte og anleggsfolkene her ikke betalte for å benytte broen, søkte vi fabrikkens om å overta, hvilket de da også gjorde.

Da nyanlegget ble planlagt (gamle maskin III), ble det fortalt at Vig ikke var noe

særlig for utvidelsen, mens disp. Bjørnes var meget ivrig.

Vig sa: "Du skjønner det Bjørnes at når min bukse begynner å gå i stykker så lapper jeg den bare og bruker den fortsatt". "Ja," sa Bjørnes "men bukse kan også bli for slitt til å lappes".

Men nå er altså snart min arbeidsdag slutt, årene har gått så uendelig fort. Jeg kan huske som det var idag den første dagen på fabrikkens. Det er gildt å vite at jeg ikke har noen uvenner der på fabrikkens når jeg snart må legge opp. Men det vil jeg si til slutt at aldri har jeg arbeidet under så gode forhold ved fabrikkens som idag.

— Og helsa er god.

— Ja da, jeg har godt syn, hørsel og har ingen gikt, men så må en bruke Pettersens's medisiner "Godt humør og gummisåler".

"Hunfospostens 2 utsendte medarbeidere" hadde besøkt 23 masse- og papirfabrikker, 3 forskningsinstitutter og 3 maskinfabrikker i U.S.A. og i Canada. Det vil føre for langt å komme inn på rapportene herfra. Vi tar bare med en notis:

Det blir meddelt fra New York radio at våre utsendinger Mr. Schøpp og Mr. Kittelsen hittil har hatt en vellykket tur, men at deres beretninger her fra Hunsfos har fått amerikanerne til å tvile på om de lenger er de største og beste på alle områder.

Erling Kjørstad beskriver en fantastisk skitur i pinsen over heia fra Sirdal til Rysstad. Vi får nesten lyst til å ta fram skiene igjen — så inspirerende er fortellingen. Vi tar bare med avslutningen på første dagen — kos i en hytte ved Håhelleren.

"En lysestump, pipa, en god bok og ei køye med noe gras i, langt inne på heia. Alle tiders, far".

Birger Fjeldstad gir en god og infor-

mativ beskrivelse av en reise i 1948 til Formosa, — Chiang Kai Shek's siste shanse. Birger's arbeidsplass dengang var i Hong Kong. Hans klokkekjørlighet til den fæle fotballsporten var den indirekte årsaken til turen til Formosa. En ivrig kineser hadde gitt ham en trøkk mellom øynene. Han ble operert og nesa ble lagt i gips. Det passet godt at han etter endt sykehusopphold fikk en invitasjon til å besøke en engelskmann i Taipeh — hovedstaden på Formosa. Vi vil anbefale dem som har gjemt gamle nr. av Hunsfosposten å lese artikkelen. Her vil vi bare nevne avslutningen på reisen. Fra de fredelige forhold på Formosa kom han til Shanghai med ca. 6 mill. fillete og sultne innbyggere. Det var et mareritt. Inflasjonen økte. På det tidspunkt kostet 50 sigaretter C.N. \$ 580.000. For et passfoto måtte han betale C.N. \$ 3.000.000, og flybilletten tilbake til Hong Kong kostet C.N. \$ 18.000.000,-. (Papirforbruket var stort — det var kanskje en mager trøst for vår venn Birger?) Det fortelles at transportomkostningen for pengesedler med fly kunne være høyere enn pengeverdien. Er det noen av leserne som kan forklare hvordan slikt kan oppstå?

Som leserne vil forstå inneholdt Hunsfosposten reisebeskrivelser, tur-opplevelser og annet, for 30 år siden. Det vil vi svært gjerne ha i dag også. Har du noe å komme med? Alt mottas med takk!

Red.

35 – 40 år er gått

Trygve Kittelsen intervjuer Gunnar Andersen

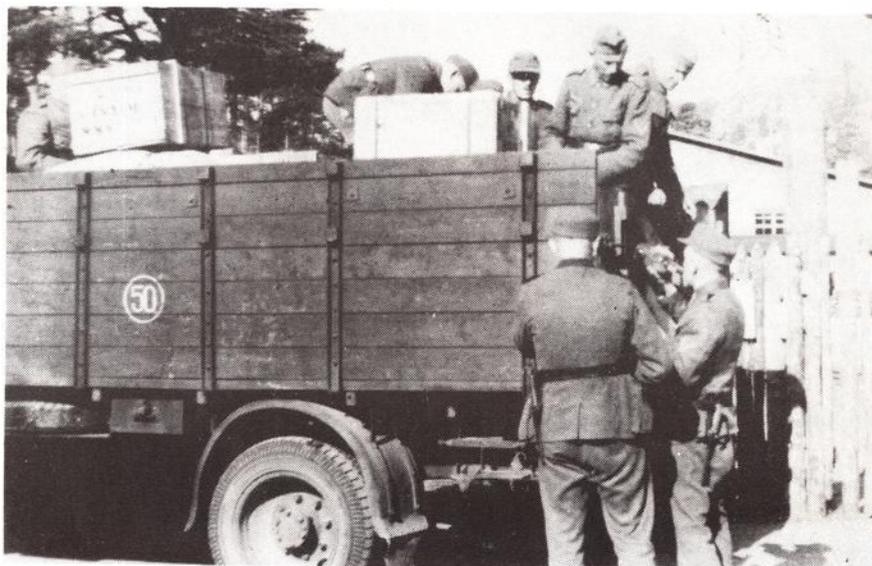
Hva husker vi (vet vi) om forhold på Hunsfos under krigen? Vi tror det kan være av interesse å friske opp noe fra denne tragiske og vanskelige tiden. Hva ble bilene brukt til utenom den ordinære virksomhet? Sjøførene har meget å fortelle. Bedriften hadde 3 lastebiler og en personbil (direktørens) som for det meste ble kjørt av Gunnar Andersen, Oddleiv Askedal, Martin Bakken, Gustav Homme, Bjarne Nesheim og Bjørn Strengenes.

Vi ber Gunnar Andersen fortelle løst og fast med særlig tyngde på hva bedriften gjorde for å skaffe Hunsfos-familiene noe ekstra å spise:

Jeg var ved krigens begynnelse ansatt hos Ringøen i Kristiansand. Der ble det som rimelig kan være lite å gjøre etterhvert. Så var jeg så heldig å få midlertidig kjørejobb på Hunsfos. Vi kjørte med vedgass på samtlige biler. Kristian Tharaldsen produserte knott på presenningloftet. Råmateriale var av beste sort – or, ask og osp. Og da vi hadde damp og luft til rengjøring av reaktoren, gikk det greit med kjøringen. Bedriften hadde mye strev med å skaffe reservedeler og dekk. En støtte var det at nazi-lensmennene skaffet oss de anvisninger vi bad om.

Noe av det jeg husker best var turer jeg gjorde for eller med direktør Knobel. Han og flere andre på bedriften utsatte seg for stor fare. Ifølge en instruks jeg hadde skulle jeg aldri spørre om noe, bare svare om jeg ble spurt under kjøringen og etterpå. Jeg kunne bare gjette meg til hva som foregikk. Engang kjørte jeg direktøren til Kristiansand – rett til SS-hovedkvarteret. Mens jeg satt og ventet hørte jeg en tordenrøst fra bygningen. Til min forbauselse kjente jeg igjen direktørens stemme. Da han kom tilbake, merket jeg at Knobel var urolig, og at han mumlet: "Nå fikk de, de skal aldri få stoppet Hunsfos!" Tyskerne var på den tiden ute etter de resurser Hunsfos hadde av kull, tømmer, kjemikalier, rekvisita og ikke minst arbeidskraft. Det var ikke siste gangen jeg hørte direktøren fyre løs på tyskerne med det eneste språk de forsto.

Ellers hadde jeg en rekke oppdrag med å transportere folk som måtte flykte. Det var aldri store avstander, så flukten måtte foregå i etapper. Engang bragte jeg to mann til et sted

8. mai 1945 Tyskerne slukker tørsten. I bakgrunnen tyskerbrakkka der Norsk Wallboard nå står. Foto: Ingvar Larsen.

hvor det var engelskmenn. Det husker jeg spesielt for jeg fikk engelske sigaretter og det var selvsagt stor stas. Som sagt, jeg skulle ikke vite noe, så jeg kan ikke utdype nærmere hva som foregikk. Det var helt klart at Hunsfos-bilen var til hjelp for folk i fare.

Men det var matvareforsyningen dere ville vite noe om. Det var intet annet enn enestående det bedriften gjorde for de ansatte den tiden. Det var frivillige ytelser, og bilene som hadde så mange oppdrag bl.a. tømmerkjøring, ble benyttet i stor utstrekning til matvaretransport. Jeg nøt selv godt av de matvarer som vi fikk gjennom bedriften, så jeg vet hva dette tilskuddet betydde for store og små.

Flere på Hunsfos hjalp oss med å skaffe kontakter med gårdbrukere rundt om i distriktene. Noen kontakter skaffet vi oss selv – vi kjørte jo fôrcellulose til gårdene. Enkelte steder fikk vi slakt og da hadde jeg bruk for det jeg hadde lært hos Ringøen. Ved fikk vi også kjøpt som ble benyttet som kamuflasje for kjøttvarene. Andre steder fikk vi poteter, kål, kålrot og gulerøtter. Poteter var jo rasjonert, og de ble distribuert til familiene i forhold til hva de hadde fra før. Det kunne være en vanskelig oppgave å fordele riktig.

Jeg vil benytte anledningen til å berømme alle de gårdbrukere som vi kom i kontakt med. De var herlige mennesker med en uegennyttig hold-

ning. De utsatte seg for fare. Alt foregikk i renslige former uten byttemidler og uten "jobbing". Skulle jeg selv fremheve noen spesielt uten forkleinelse for andre, måtte det være 3 gårder i Mollestad i Birkenes som var særdeles greie og leverte oss meget.

Den viktigste næringstilførsel fikk vi gjennom fisk og tran. Hunsfos hadde ansatt skipper Sørensen som reiste rundt og skaffet leverandører. Vi hentet fisk hovedsakelig i områdene Kristiansand, Søgne, Åvik og Spangereid. Utdelingen foregikk fra rullemaskinavdelingen i PM 1, 2. Mange fikk brent tranen på laboratoriet. Det reduserte transmaken og tranen ble bedre egnet til steking eller f.eks. til bruk under kakebaking. Det smakte dengang, men jeg skulle gjerne se den som ville få ned tilsvarende retter i dag. En morsom historie må jeg fortelle. Skipper Sørensen var en mester i å lage lute-fisk. Til dette fikk han til disposisjon en av flotasjonskummene ved PM 3,4 og der lutet han store mengder tørrfisk.

En meget viktig del av provianteringen var daglig utdeling av suppe til de ansatte. Vi hentet suppe av forskjellige slag, oftest kålsuppe med hvalkjøtt, i 50 liters spann. Suppene ble kokt på Stuertskolen i Tollbodgaten (hos Eriksen) eller også på Bedriftskjøkkenet i Holberggaten.

Til slutt vil jeg nevne en trivelig
Forts. neste side

Vår bedrift er meget omfattende både geografisk og med hensyn til tekniske prosesser av forskjellig slag.

Dette innebærer at vi har en stor oppgave med hensyn til at vi til enhver tid har et slagkraftig industrivern.

Vårt industriverns betydning skulle være unødvendig å understreke i forbindelse med vårt brannvern og vår gassikringsberedskap.

Visse deler av industrivernet vårt trenger utbygging og ajourføring. Dette er vi også pålagt av Industrivernet sentralt. For å gjennomføre denne oppgave vil det derfor i 1980 foregå en rekke aktiviteter innenfor

de enkelte tjenestegrener. Dette betyr at mannskaper får ekstrabelasting, nødvendig tid til øvelser må innvilges etc.

Til alle våre forskjellige avdelinger vil jeg derfor uttale:

Ta vel imot og støtt opp om våre industrivernfolk.

De utfører en for bedriften helt nødvendig tjeneste.

Prøv å legge forholdene så godt til rette for Industrivernet som mulig. Dette øker våre sjanser for til enhver tid å ha en god beredskap.

Vi vet at vi fra tid til annen alltid vil få behov for deres tjenester.

Egil Lie

35 – 40 år er gått

8. mai 1945.

Tyskerne har det travelt ved Valdemar Sagens hus. Foto: Ingvar Larsen.

jobb som vi hadde under frigjøringen 7.-8. mai 1945. Vi hentet de beslaglagte radioer og distribuerte dem til eierne. I disse dager hadde vi også kjøring for hjemmestyrkene, men det er en annen historie.

Så langt Gunnar Andersen. En må undres over at den ulovlige trafikken ikke ble avslørt av nazistene. Det krydde jo av tyskere på Hunsøya – der bodde også en del i beslaglagte leiligheter. I et tilfelle ble 17 dyr partert og distribuert i småpakker fra en garasje mens tyskere sov i huset ved siden. Hemmeligheten var nok at det ikke fantes angivere i bedriften, og alle var forsiktige med hva de sa. Sjåførene var pålagt å holde tett – som det er fortalt

ovenfor. At de også holdt tett seg imellom fremgår av følgende to dristige oppdrag som vi ble informert om etter krigen, men som var helt ukjent for Gunnar Andersen inntil vi fortalte ham det under intervjuet.

Det ene oppdraget var tyveri av sement som skulle til Kjevik for utvidelse av flyplassen. Tyskerne hadde fått en båtlast sement til Kristiansand. En rekke biler stod for transporten til Kjevik. I bilrekken befant seg en "frekk" Hunsfosbil som gikk i skytteltrafikk – ikke til Kjevik, men til Hunsfos, hvor sementen ble brukt til massekummer for et planlagt blekeri som ble satt igang i 1948. Det hører med til historien at direktør Knobel tilstod

tyveriet etter krigen, og gjorde opp for partiet overfor staten.

Det andre oppdraget var i forbindelse med kålforsyning. Hunsfos hadde kjøpt en kållåker, men i mellomtiden hadde tyskerne beslaglagt åkeren. Dette meddelte gårdbrukeren direktøren, men sa samtidig at han og hans kone ble bortreist i to dager. Da han kom tilbake, hadde det vært "noen" der og høstet hele åkeren. Gårdbrukeren anmeldte tyveriet, men "synderen" ble aldri pågrepet.

Til slutt en fornøyelig historie som kunne være alvorlig nok. Bedriften ble pålagt å lagre et parti murstein, og direktør Knobel ble gjort personlig ansvarlig for at steinen ikke kom på avveier. Etter en tid ble steinen tatt til en utbygging av sortersalen. Forholdet ble oppdaget og direktøren avgav følgende forklaring: "Det var så mange som var ute etter steinen, så han våget ikke annet enn å få den murt fast". Også denne gangen gikk Hunsfos fri, merkelig nok.

På frigjøringsdagen hørte vi et "sukk" fra direktøren: "Nå må vi begynne å være ærlige!"

Vi er sikker på at det er mange som har noe å fortelle om forhold på Hunsfos under krigen. Redaksjonen vil være meget takknemlig over bidrag eller tips i den forbindelse.

Kantine på Hunsfos

Mandag 21. april var dagen da vi fikk kantine — og en særdeles hyggelig en — med stil. Den er planlagt og bygget av egne folk. Samtidig med innredningen av kantinen ble garderobes, vaskerom og dusjrom ominnredet ifølge anvisninger fra arbeidstilsynet. Det ble slått to fluer i ett smekk. Nå kan vi "for ordentlig" føle respekt for oss selv.

En slik begivenhet måtte feires med feiende musikk. Det sørget Forsvarets Distriktsmusikkorps Sørlandet for, under musikkøyntnant Knut Fridéns taktstokk.

Og så var det gratisservering til alle. Skal si den sjarmerende betjening — Unni Aslaksen, Marit Eggen og Mathilde Honnemyr — fikk en feiende start av kantinevirksomheten. Og de skal ha hjertelig takk og stor ros for en fantastisk prestasjon med å servere rundstykker m.v. til så mange. Hjertelig takk også til Marit Hagen som hadde brukt søndagen til å bake deilige kaker i anledning av dagen.

Taler var det også. Først skred Salve Aas frem. Han takket musikken for fin fremførelse og for fint valg av stykker. Han trodde det var hele 2 desennier siden "Divisjonsmusikken" hadde vært på Hunsfos. Besøket i dag hadde vært så vellykket at han håpet at det ikke ville ta lang tid før vi igjen fikk gleden av å høre musikken på Hunsfos.

Aas fortsatte med å si at det i dag hverken var bstrykningsanlegg eller gjenvinningsanlegg som skulle innvies, men et sosialt anlegg — den første kantine i Hunsfos' historie.

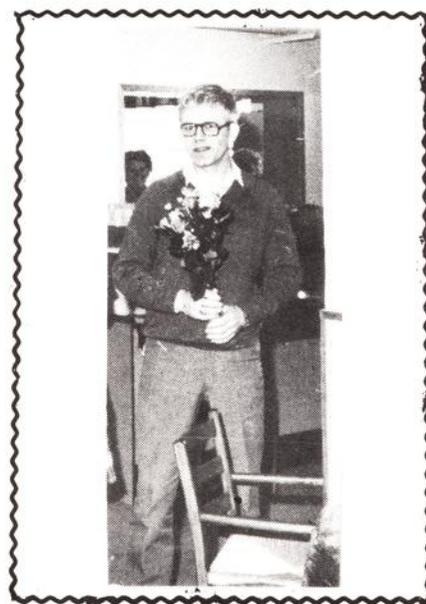
Med henblikk på den ramme som kantinen har fått, er det ikke vanskelig å forstå at det har stått en kvinne bak og det en med pågangsmot og entusiasme. Det håndverksmessige arbeide

Velkommen!

har vært ledet av en fra det annet kjønn, men ikke desto mindre med stor dyktighet. Salve Aas antok at ingen var i tvil om hvem de to var. For dem som ikke var til stede, tar vi med et bilde blant annet av de to, som for øvrig var uvillige til å la seg fotografere. Men vår fotograf Liane knep dem allikevel, så her er de, sammen med en av "overvåkerne" fra Electrolux.

Så skred Almedal frem. Han takket på vegne av de to for blomstene, og rettet videre en takk til alle dem som hadde vært med i arbeidet. God hjelp hadde de også hatt av leverandøren av kjøkkenutstyret, Electrolux Industrier A/S — ved Westermoen og Kristiansen som var til stede under åpningen for å passe på at alt fungerte som det skulle.

Almedal hadde til å begynne med ikke vært særlig lysten på denne jobben. Det var mange som hadde vært negativt innstilt til nytt spisested. Men etter hvert som arbeidet skred frem ble jobben interessant og nå hadde han følelsen av at folk var fornøyd, og det var hovedtingen.

Driften av kantinen er som kjent overlatt til bedriftsidrettslaget, som igjen har utpekt en disponent, det er ingen ringere enn postmannen, Tarald Fidjeland. Spørsmål vedrørende kantine drift kan rettes til ham.

T. Kittelsen

Nye medlemmer av Bedriftsforsamlingen.

4 av medlemmene i Bedriftsforsamlingen gikk etter vedtektene ut i år, det er skogeier Trygve Flaa, skipsreder Johan N. Gerrard, direktør Odd E. Johnson og skogeier Torjus Skjerkholt.

Generalforsamlingen, som ble avholdt 25. april, gjenvälgte skogeier Trygve Flaa, direktør P. M. Jebsen rykket opp fra varamann til medlem, nye medlemmer ble skogeier Morten Røed og direktør Eivind Wigstøl.

Av vararepresentanter gikk etter vedtektene 2 ut, direktør P. M. Jebsen og salgssjef Birger Fjeldstad. Salgssjef Fjeldstad ble gjenvälgt, direktør Jebsen er fra nå av altså medlem, og som ny varamann ble valgt økonomisjef Finn A. Stie.

Direktør Eivind Wigstøl, skogeier Morten Røed og direktør P. M. Jebsen har vært så vennlig å sende oss noen ord om seg selv, og et bilde:

Skogeier Morten Røed

Jeg er født i 1944. Oppvokst i Gjerstad på farsgården, som jeg overtok i 1973. Er gift og har tre jenter.

Produksjonen på gården: Sommerhalvåret jordbær og blomkål. Vinterhalvåret: Tømmerdrift i egen og andres skog med rammestyrte traktor, sammen med min bror.

Som 17-åring dro jeg til sjøs. Var ute i halvannet år. Så mye av verden, som sitter igjen som verdifulle minner.

Har prøvd anleggslivet et par år som maskinkjører, og vært forskalings-snekker, har vært fengselsvokter i 3 år før jeg overtok gården.

Av tillitsverv har jeg i 2 år vært formann i Gjerstad skogeierlag, 2 år i styret i Nidarå Trelast og 4 år i styret i Nidarå Tømmersalslag, de siste 2 årene som nestformann.

Jeg har mange hobbyer, men en som overskygger de andre. Det er ridehester og turridding sammen med mine 3 jenter. En hobby der travle foreldre, på en enkel og verdifull måte, får kontakt med barn og dyr som nåtidens mennesker så absolutt trenger.

Eivind Wigstøl

(Falconbridge Nikkelverk, Aktieselskap).

Jeg er 51 år og har 2 barn. Utdannet sivilingeniør i kjemiteknikk fra England. Har arbeidet i Falconbridge-konsernet både i Canada og Norge i forskjellige stillinger. Ble utnevnt til teknisk direktør i 1973 og til adm. direktør i 1976.

Er styremedlem i hovedstyret i Falconbridge, i A/S Sulfidmalm hvor jeg er formann, styremedlem i Superior Oil Norge A/S, i A/S Pusnes Marine and Offshore Services, i Johan G. Olsen Industrier og medlem av Representantskapet i Privatbanken.

Jeg liker friluftsliv og å fiske i elv og sjø, også anleggsvirksomhet på egen hytte.

(Nærmest i parentes forteller direktør Wigstøl at han i yngre år hadde banerekord i høydesprang på Vennessla Idrettsplass og gode venner og konkurrenter i Vindbjart.)

Falconbridge har hatt et årelangt kundeforhold med Hunsfos. Produksjonen av svoveldioksyd ble startet på Falconbridge i 1938 for å tilfredsstille Hunsfos' behov, forteller direktør Wigstøl til slutt.

PETER MENTZ JEBSEN fyller 50 år i aller nærmeste fremtid.

Etter gymnas og handelsgymnas henholdsvis i 1950 og 1952 utdannet han seg videre i USA, ved Dartmouth College. Her avla han flere eksamener og ble deretter ansatt som fabrikkbestyrer i firmaet Deering Milliken Inc., et av de ledende tekstilkonserner i USA, og arbeidet senere som innkjøps-sjef ved samme firmas hovedkontor i New York.

Han tiltrådte som adm. direktør ved Høie Fabrikker A/S ved etableringen av Norion A/S og har siden 1972 vært adm. direktør ved Norion A/S.

Han har styreverv i Bergen Bank's Kristiansandsavdeling i A/S Solberg Spinderi, Christianssand og Omegn Hotelaktieselskap, Norgesplaster A/S og i Høie Finans A/S.

Eivind Wigstøl

Peter Mentz Jebsen

Morten Røed

De kan få sagt det . . .

Fra bladet "Romantikk" nr. 12/80 (funnet på Hytte 1, Melkevika) vil vi glede våre lesere med dette:

"— han så dypt inn i de ravfarvede øynene hennes som fikk ham til å tenke på en stille sjøbunn med svaiende vekster, der taretorsken sto og beitet . . ."

KVINNEREPRESENTASJON I STYRER, RÅD OG UTVALG KVINNERS OG MENNS MENINGER OG HOLDNINGER

Denne gangen har Hunsfosposten riktig kastet seg ut i det. Redaksjonen har stilt noen spørsmål til en gruppe kvinner og menn angående deres mening og holdning til kvinners deltagelse i fortrinnsvis Hunsfos Fabrikkers Styre, Bedriftsforsamling og Bedriftsutvalg.

Det er så visst ikke for å provosere at Redaksjonen tar opp dette emnet. Den tid er forhåpentlig forbi da en kvinne ble kalt mannehater og mannevond fordi hun bragte slike emner på bane. Vi ser også mindre og mindre til den merkelige oppfatning hos mennene at kvinnen skal være en slags pyntegjenstand og helst ikke gjøre særlig meget av seg i andre retninger. Imidlertid er det ikke mer enn et snaut år siden at en viss prest på disse kanter av landet uttrykte følgende: "Kvinnen skal være yndig, ikke myndig".

Og der er ikke mer enn ca. et år siden at en kvinne, som deltok i en diskusjon der mennene var i flertall, fikk hvisket dette i øret fra sin mannlige nabo ved bordet, etter at hun hadde hatt sitt innlegg: "Du er så søt når du tenker!"

At vi er midt oppe i en "brytningstid" når det gjelder disse tingene, er sikkert. Derfor synes vi det er på tide at vår bedriftsavis gjør noe for å belyse emnet. Et antall kvinner ved bedriften har fått tre spørsmål å besvare, et antall menn har fått andre spørsmål, fire i tallet. Vi begynner med kvinnene, og kommer først med spørsmålene:

1. Har du som kvinne noen gang reagert på at det vesentlig er menn som sitter i Hunsfos' Styre, Bedriftsforsamling og Bedriftsutvalg? (Det er ingen kvinne i Styret, ingen i Bedriftsutvalget, 1 kvinne i Bedriftsforsamlingen.)
2. Tror du at kvinner naturlig vil komme inn i slike organer etter hvert som utviklingen går mot større likestilling mellom kjønnene?
3. Tror du at mennenes holdning må forandres hvis kvinner skal komme mer frem i ledende organer og at det ikke er tilstrekkelig at samfunnet "legger forholdene til rette" med lover etc.?

Randi Støvern

1. Nei
2. Ja
3. Ja

Ruth Pedersen

1. Ja
2. Nei
3. Ja

Tone Eliassen

1. Nei, det har jeg aldri tenkt på.
2. Ja
3. Nei

Ida Nordhagen

1. Ja
2. Nei
3. Ikke bare mennene, men kvinnene også.

Jorunn Eikeland

1. Ja
2. Nei
3. Ja

Marie Halvorsen

1. Nei. Vi har jo selv vært med på å bestemme hvem som skal være vår representant i nevnte organer.
2. Ja – hvis kvinnene selv er interessert.
3. Ja

Gunhild Sundstøl

1. Ja
2. Nei
3. Ja

Vesla Arntsen

1. Nei
2. Ja
3. Nei

Solveig Aurebekk

1. Ja
2. Ja
3. Jeg tror mennenes holdning må forandres.

Ella W. Mykland

1. Ja, jeg har!
2. Det blir i så fall ikke i dette århundre. (Tror jeg)
3. Det er ikke tilstrekkelig "at samfunnet" osv., her må det en radikal "nytenkning" til. Sannsynligvis må vi langt inn i det nye århundre her også. Mødrene må forandre sin holdning til sine små sønner.

Kari Bjørg Limm

1. Nei
2. Ja
3. Ja

Astrid Hodnemyr

1. Nei
2. Ja
3. Ja

Marianne W. Aasgård

1. Nei, jeg har faktisk ikke det – kan jeg bruke som unnskyldning at jeg har vært ved bedriften i forholdsvis kort tid?
2. Nei, ikke naturlig – her må det kjempes!
3. Jeg tror mange menn er meget positivt innstilt til kvinner i "ledende organer", men vi kvinns kan jo ikke sette oss ned og vente, – vi må vise interesse og initiativ – og *det* er kanskje vanskelig å fordøye for en "konservativ gubbe"?

Liv Tone Larsen

1. Ja
2. Nei
3. Ja, jeg tror mennene må forandre holdning. Må akseptere kvinnene som likeverdige.

Wenche Ingebretsen

1. Ja
2. Ja
3. Ja, mennenes holdning må forandres, skal det bli noe likestilling. Og at kvinnene skal kunne komme seg frem.

K. S. Langeland

1. En kan ikke velge inn kvinner bare for å få inn kvinner.
2. Ja, til en viss grad.
3. Ja

Gunvor Klyve

1. Ja, jeg har reagert. Når det er slik, tror jeg det skyldes tradisjon. Kvinner har vært vant til å ta seg av andre viktige verdier som hjem og barn. Dessuten har kvinners utdanning stort sett gått i en annen retning. Dette er iferd med å endre seg. Vi bør se til å få med flere og kvalifiserte kvinner.
2. Etter hvert som likestillingen blir større, vil det bli naturlig for menn og kvinner å gå sammen om å løse oppgavene både i hjem og samfunn, til beste for alle parter.
3. Ja. Det er lettere å lage lover enn å endre holdninger. Mennene må akseptere kvinnene som medarbeidere og ikke se på dem som konkurrenter. De må også være villige til å ta seg av de myke verdier, så kvinner kan få tid og krefter til å være med i styre og stell.

G. O. Johansen

1. Nei
2. Ja
3. Ja

Målfrid Skaiå

1. En kan ikke bare velge inn kvinner i styret, bare for å velge kvinner. En kvinne må ha kvalifikasjoner og anlegg.
2. Ja
3. Ja

Henni Guse

1. Nei, det har jeg aldri reflektert over. Men jeg synes det er nokså naturlig da størsteparten av fabrikkens ansatte er menn.
2. Ja, det tror jeg nok.

3. Ja, en god del menn må nok innse at kvinner kan ha like gode forutsetninger for de samme plassene som nå blir dominert av menn.

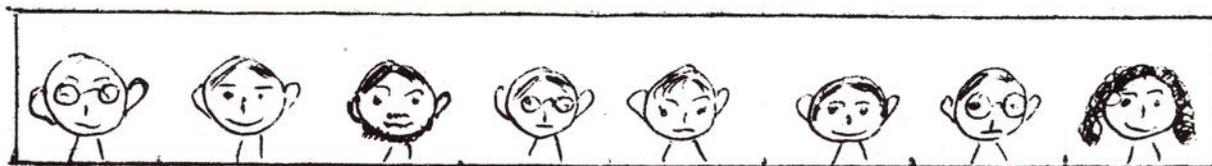
Anne Karin Bakkan

1. Ja, jeg har nok reagert på at det er bare menn med i de forskjellige styret og utvalg, men egentlig ikke tenkt så mye over det. Noen må jo jobbe.
2. Nei, det kan bli så mye likestilling det vil, jeg tror ikke det hjelper stort. Det vil kun bli noen få kvinner med høy utdanning og i høye stillinger som vil gli naturlig inn i de ledende organer.
3. Ja, jeg tror mennenes og *kvinnenes egen* holdning må forandres for at de skal komme mer med i "styre og stell".

Og til slutt får den eneste kvinnelige representanten vi har i styre, bedriftsforsamling og bedriftsutvalg til sammen, komme til:

Åsta Ingebretsen

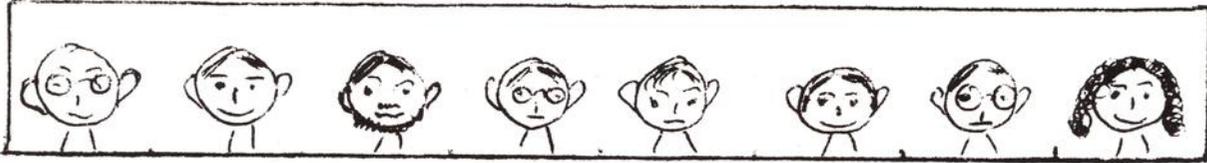
1. Ja, mange ganger. Med så mange kvinner ansatt på Hunsfos burde kvinner være representert i alle disse styret og utvalg.
2. Nei, det finnes ikke noen naturlig vei til likestilling mellom kjønnene. Bare målbevisst arbeid kan bringe full og hel likestilling.
3. Nei, på enkelte områder er det nødvendig å vedta lover for i det hele tatt å få brutt med gamle fordommer. Skal vi lykkes, må *menns* holdninger endres.

Adm. direktør T. R. Jarlsby, Tekn. direktør Egil Lie, Salgsdirektør Magne Holmen, Personalsjef Salve Aas, formann i Arbeiderforeningen Lorents Larsen og formann i Funksjonærforeningen Øystein Sødal fikk seg forelagt følgende spørsmål:

1. Mener De at det antall kvinner som nå finnes i Hunsfos' forskjellige råd og utvalg er tilfredsstillende og tilstrekkelig?
2. Ville De helst se at flere kvinner ble valgt inn?
3. Hva er Deres personlige oppfatning når det gjelder kvinners vilje til å ta ansvar?
4. Hvis De mener flere kvinner burde velges inn, ser De noen måte å oppmuntre til dette på?

Vi gjengir svarene i den rekkefølge de kom inn:

Magne Holmen:

1. De representanter som befinner seg i våre forskjellige råd og utvalg er hver for seg kompetente og tilfredsstillende ut fra de kriterier og formål de er ment å dekke. De er valgt etter aksepterte retningslinjer og utfører hver på sin plass en misjon til gagn for bedriften.
2. Jeg ser gjerne at flere kvinner velges inn, men det må være fordi de ut fra kompetanse er best egnet til å dekke formålet med representasjonen. Det er uinteressant å velge en representant fordi man alene er kvinne eller for den saks skyld mann.
3. Det er generelt i tiden en vikende tendens med hensyn til vilje til å ta ansvar. Kvinner, generelt, utgjør i så måte intet unntak.
4. Jeg tror vi vil se en naturlig økning i kvinnelige representanter – sett i et lengre fremtidig perspektiv. Dette vil komme som en naturlig følge av betydelig forskyvning, gjennom mer fleksible opplærings-/studieordninger, i kjønnsfordeling på ulike trinn/områder i arbeids- og ansvarsforhold.
Disse muligheter foreligger i dag, og vi ser stadig eksempler på nye felter dekket av kvinnelig arbeidskraft. Som regel har dette ikke sin bakgrunn i at de alene er kvinner, men fordi den enkelte utvikler interesse for nye arbeidsområder.
Det vil grovt sett bli den unge og de senere kommende generasjoner som demonstrerer i praksis den utvikling som knytter seg til dette tema. Tempoet vil være avhengig av samfunnets tilretteleggelse og dermed den påvirkning "pionerene" utøver i nåtiden.

Egil Lie:

Generelt vil jeg si at jeg synes det er uriktig at representasjon i styrer og råd i en bedrift skal avspeile forholdstallet mellom kvinnelige og mannlige ansatte.

Dessuten er problemet i dag generelt det at det er vanskelig å få stor oppslutning og interesse for å få folk med i tillitsverv, styrer og råd. Dette gjelder også i industribedriftene, både i

de ansattes egne organisasjoner og for øvrig.

På denne bakgrunn må jeg besvare de stilte spørsmål under ett:

Jeg vil hilse velkommen et økt engasjement i bedriftens anliggender totalt sett, uansett om dette er blant kvinnelige eller mannlige ansatte.

Hvordan man skulle få til et slikt økt engasjement, ville jeg svært gjerne få en bred diskusjon omkring. Dette spørsmålet har vi også arbeidet utstrakt med tidligere, men det kan være riktig å ta det opp igjen nå ved inngangen til 1980-årene.

Min erfaring med hensyn til kvinners evne og vilje til å gjøre en jobb og ta et ansvar, er god. Dette tror jeg ikke minst henger sammen med at når en kvinne tar på seg et verv, er hun ofte mer og bedre motivert til å yde en full innsats.

Trygve R. Jarlsby:

Jeg har følgende helt generelle kommentarer til Hunsfospostens spørrende henvendelse:

– Likestillingstemaet i tilknytning til såkalt rimelig kjønnsrepresentasjon i råd og utvalg m.v. er i noen grad følelsesladet. Når temaet dessuten er ganske sammensatt, vil man nesten være garantert å bli feiltolket eller misforstått når korte svar skal gis på angitte spørsmål.

– I utgangspunktet står det for meg klart at mann og kvinne egentlig har sammenfallende intellektuell kapasitet. Her er altså naturen rettferdig.

Det ville vel være å stikke hodet dypt ned i sanden dersom man skulle sette et tilsvarende likhetstegn når det gjelder mann og kvinnes holdninger, ønsker, prioriteringer, kort sagt hvorledes man naturlig innretter seg i tilværelsen. Også dette har naturen lagt grunnlaget for – heldigvis.

– Utviklingen når det gjelder kvinnens plass i arbeidslivet er vel egentlig bare en side ved en mangekantet problemstilling. Det sentrale her er vel at utviklingen får skje fritt, altså tilpasset menneskets egentlige behov. Den må for all del ikke hverken bremses eller forseres utidig av holdninger man finner i begge ytterkantene. Hverken pat-

riarker eller rødstrømper fremmer egentlig utviklingen.

– Jeg er altså klart imot kjønnskvo-tering i råd og utvalg m.v., også i bedriftslivet. Det å være kvinne skal ikke være en kvalifikasjon i seg selv fordi det naturligvis indirekte innebærer en nedvurdering av kvinnen. Nå er min erfaring at kvinnen egentlig er mer sjarmerende enn mannen. En forsert utvikling, eksempelvis ved bruk av kjønnskvo-tering, vil igrunnen for det første føre til et gråere samfunn, for det annet at mannen blir enda mindre sjarmerende. Begge deler er like ille.

Til spørsmålene gir jeg følgende svar:

1, 2 og 4.

Disse spørsmålene opptar meg egentlig ganske lite, vel å merke så lenge utvalgene fungerer tilfredsstillende. Jeg har naturligvis ingen motforestillinger til at flere kvinner måtte bli valgt inn, men jeg har vanskeligheter med å se dette som noe overordnet mål i seg selv.

3. Dette har jeg vel egentlig besvart under de generelle synspunkter i innledningen.

Ja, ja, dette var sikkert farlige saker. Det får heller våge seg at dommen blir hard, interessant blir den sikkert.

Salve Aas:

1 og 2:

Oppriktig talt er jeg ikke så veldig opptatt av den kjønnsmessige fordelingen når det gjelder denne type råd og utvalg.

Det vesentlige må være å få valgt inn dyktige og interesserte representanter om det nå er kvinne eller mann.

3. Når vi ser på kvinnens mange sentrale og ansvarsfulle oppgaver i hjem, yrkesliv og ellers i samfunnet så synes jeg det er lite relevant å stille dette spørsmålet.

Kvinnens ofte tilbakeholdenhet når det gjelder aktivt arbeid i diverse styre og stell skriver seg neppe fra manglende vilje til å påta seg ansvar. Svaret finnes vel heller i stikkordene oppdragelse, miljø, sedvane.

4. Som under spørsmål 1-2.

Øystein Sødal:

1. Det er en kjent sak at vi ikke på noen måte finner tverrsnittet av befolkningen representert i arbeids- og samfunnslivets organer. Kvinnegruppen er bare en av flere grupper som jevnt over er underrepresentert. At jeg ærlig talt ikke har følt ubehag ved den aktuelle kjønnsfordeling i utvalg og organer ved Hunsfos, får jeg unnskyldt med at fordelingen faller ubemerket på plass i et mønster jeg er blitt vant til. Dette betyr imidlertid ikke at jeg ikke kunne tenke meg situasjonen annerledes.
2. Jeg ville helst se den situasjon at alle samfunnslivets organer naturlig ble sammensatt av kvinner og menn med ulik bakgrunn og erfaring.

3. Viljen til ansvar forekommer åpenbart i ulik grad hos menneskene. Årsakene til dette er mange, men er avgjort ikke kjønnsbestemt. At manglende kvinnelig innslag i råd og utvalg skyldes kvinnekjønnets manglende ansvarsvilje, synes jeg er et nokså hjelpeløst forsøk på forklaring. Derimot synes jeg mer om dette utsagnet: "Til forskjell fra menn, lider kvinnen av mangel på overdreven selvtillit".
4. I dag er likestilling mellom kjønnene lovhjemlet. At situasjonen i praksis på langt nær er slik Stortinget ønsker den, skyldes vel holdninger og roller i samfunnet som bare langsomt lar seg endre. På dette området har vi alle en oppgave.

Lorents Larsen:

1. Ser man på det ut fra antall ansatte menn og kvinner så er den prosentvise fordelingen nokså gal.
2. Personlig kunne jeg tenke meg noen flere kvinner i de forskjellige styrer og utvalg.
3. Det er beklagelig liten vilje til å ta på seg ansvar. Jeg har spurt ganske mange i forbindelse med valg, men svaret er svært ofte at "jeg tør ikke" eller "jeg har ikke noe greie på dette". Til dette vil jeg bemerke at alt må læres, og alle kan lære om bare interessen er der.
4. Jeg vet ikke om så mange måter å oppmuntre en kvinne på når hun ikke er interessert, så jeg håper noen kan gi meg et godt tips.

Det er ikke lett for Redaksjonen å komme med kommentarer til alt dette. Det første inntrykket er at mennene er noe mer ordrike enn kvinnene!

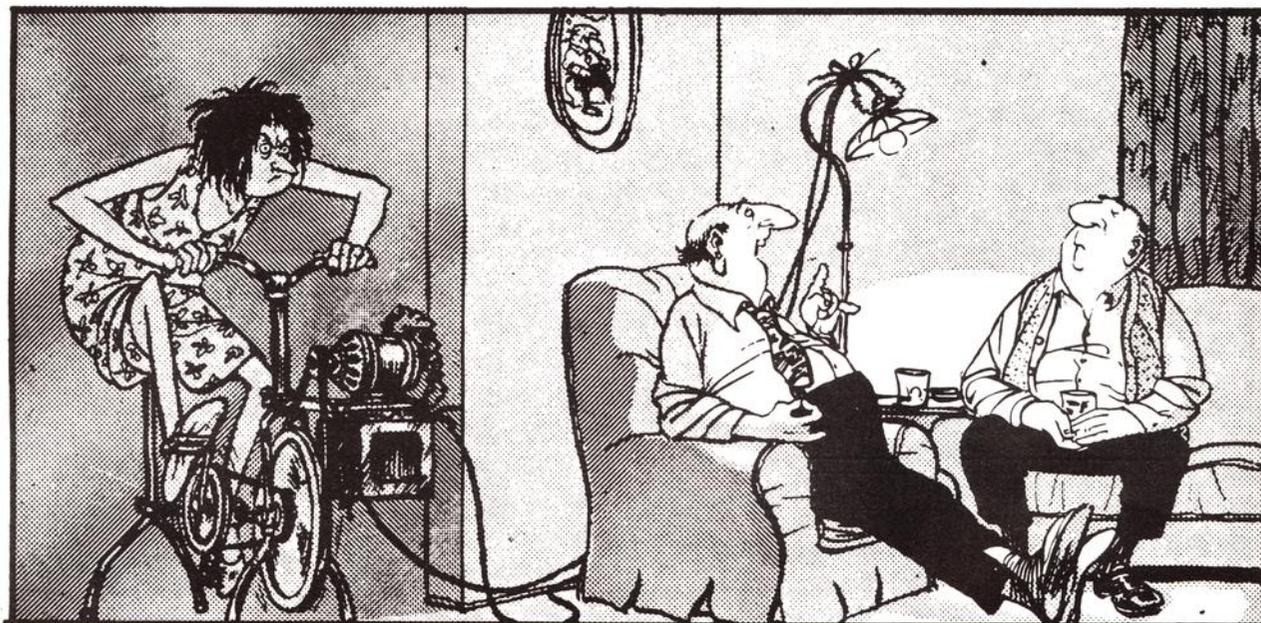
Det etterlyses vilje til å ta på seg ansvar, dette bør kanskje særlig kvinnene merke seg. Men før en kan ta på seg ansvar må en ha satt seg inn i tingene, det krever initiativ og vilje til å skaffe seg informasjon.

På den annen side er det et overveldende flertall blant kvinnene som hevder at mennenes holdning må forandres. Det påhviler altså både kvinner og menn noe for at vi skal komme dit at begge kjønn blir representert i et naturlig antall i våre styrer og utvalg. For først når begge kjønn, med hver sin egenart, innsikt og evner yter en innsats i våre styrende organer, kan vi være tilfreds.

M. J. H.

KVINNE I LEDERSTILLING FØRER KRAFT TIL ANDRE

IDRETTLAGETS TRADISJONELLE VÅRKVELD I VELFERDEN, ONSDAG 16. APRIL

Orienteringsgruppa stod som arrangør for årets "Vårkveld". Gruppas formann, Sigurd Hagen, kunne ønske de ca. 50 som var møtt frem, velkommen. Bernhard Olsen var i år forhindret fra å komme, ellers var de andre æresmedlemmene til stede.

Lagets formann Trygve Kittelsen fikk så ordet og benyttet anledningen til å snakke litt om idrettslagets økonomi. Brussalget som hittil har vært den beste inntektskilden har i den senere tid sviktet, men han håpet at dette ville kompenseres ved overskudd på driften av kantinen, som da vil tilfalle idrettslaget.

Orienteringsgruppa hadde i år fått dr. Helge Usterud Aasgaard fra Kr.sand til å holde et foredrag om idrett og helse. Han mente at idrettens overord-

nede målsetting var en sunn sjel i et sunt legeme. Gjennom trening ble man ikke bare fysisk sterk, men også psykisk. Derfor prøvde han i sin legepraksis å få pasienter med mentale problemer til å drive med regelmessig trening. Å trene regelmessig to til tre ganger i uken var det mest fornuftige ifølge dr. Aasgaard. Et skippertak en gang imellom var direkte skadelig. En treningsøkt kunne f.eks. gjennomføres med 3/4 times jogging med 70% effekt. Man burde unngå asfalt, heller løpe på grus.

Dr. Aasgaard nevnte at jogging var den mest utbredte form for trening for den vanlige mann og kvinne. I U.S.A. hadde man nå bortimot 20 millioner joggere.

Blant idrettsfolk var muskelskader

den mest vanlige form for skader. For mest mulig å unngå slikt, burde man alltid drive litt oppvarming før en treningsøkt eller en konkurranse.

Dr. Aasgaard mente at fysisk trening burde også gjennomføres på arbeidsplassen. Man ville på den måten redusere sykefraværet betraktelig. Han nevnte at i Japan hadde man 5 min. med gymnastikk hver time for industriarbeidere.

For å unngå vår tids hyppigste dødsårsak nemlig hjerteinfarkt nevnte dr. Aasgaard tre ting: hold deg slank, stump røyken og tren jevnlig.

Trening er litt av en selvplage. En bør ha en "gulrot" hengende foran seg – slik det er foreslått for å få et esel til å bevege seg. For Aasgaard var deltakelse i turlangrenn en slik gulrot. Det fikk ham til å gå inn for trening med liv og lyst.

For idrettsfolk var alternativ trening viktig. Med dette mente han at ensidig trening kunne man bli lei av og da kunne man bruke andre treningsmetoder av og til. Også hvis man fikk en muskelskade i en kroppsdelt, da burde man ikke slutte å trene, men finne en treningsmetode hvor den skadede kroppsdelt ikke ble belastet.

Til slutt kom dr. Aasgaard med følgende appell: Ta treningen høytidelig men konkurransene uhøytidelig.

Etter dette interessante foredraget ble det servert kaffe, rundstykker og kaker. Thorbjørn Olsen som ledet kvelden på en mesterlig måte, underholdt også med konkurranser og allsang.

Etter bevertningen ble det utdelt en god del premier.

Orienteringsgruppa delte ut premier til disse:

Deltatt i 15 eller flere løp:

Anton Brandsnes
Bjørn Johansen
Karl Hodnemyr
Gerd Hodnemyr
Sigurd Hagen
Trygve Kittelsen
John Leland
Thorbjørn Løken
Inge O. Nettet
Helge Nordhagen
Thorbjørn Olsen
Alf Renstrøm
Arild Telstø

10 løp:

Gunnar Grundetjern
Alf Hodnemyr
Øystein Lie
Kaare Rødal

Hunsfos-mestrene på ski fikk også sine velfortjente premier. Her er premiene vandrepokaler som må vinnes 3 ganger for å bli til odel og eie.

Vinnerne:

Thorbjørn Olsen leder allsang.

Damer:
Ida Nordhagen
Irene Askekjær

Herrer:
16-24 år Jarl Nordhagen
35-44 år Sigmund Løyte
42-49 år Øystein Lie
50-54 år Gerhard Lundevoid
(Pokal til odel og eie)
55-59 år Sigurd Hagen
(Pokal til odel og eie)
over 60 år Tryggve Kittelsen

1. laget i fotball hadde i år satt opp en innsatspokal til beste spiller gjennom siste sesong. Denne tilfalt Kjell Mathiesen som er målmann på laget.

2. laget i fotball ble siste sesong seriemestre i 4. divisjon. Følgende spillere ble benyttet og fikk utdelt sine medaljer:

Vidar Hoverstad
Audun Ormshammer
Helge Honnemyr
Egil Moy
Kjell Karlsen
Odvin Olsen
Steinar Sjøberg
John Willy Kyllingstad
Kjell Tore Andersen
Rolf Andersen
Ola Johansen
Johan Heggeland
Gustav Moy
Jan Tore Ormshammer
Torfin Arntsen
Egil Ellingsen

Gunnar Grundetjern som er formann i uttakingskomiteen for "Årets idrettsnavn" kunne i år dele ut denne æresbevisning til Edgar Sakkariassen. Han fikk denne prisen for sitt arbeid innen laget, da spesielt i fotball og håndballgruppene, for sitt arbeid for å få Kvivollen til fotballbane og for sitt arbeid på kretsbase.

T. Dalsøren

E. Sakariassen (t.v) mottar æresbevisningen av G. G.

HUNSFOSPOSTENS REDAKSJON BLE NR. 8 I AVDELINGSMESTERSKAPET I SKISTAFETT (3x3 KM) VED SKARPENGLAND SKOLE

Brødrene Nordhagen vant sensasjonelt og skaffet seg verdifulle erfaringer som var medvirkende til at Terje ble nr. 2 i klasse 20-24 år i Sesilåmidagen etterpå med tiden 3, 33, 26, og Jarl nr. 16 med tiden 4, 14, 47.

Bestemor Rønnaug var forsvunnet omkring starttider. Hun hadde et viktig ærend i geografien. Men hun møtte opp til start i god tid før rennet var over, og da satte hun igang så snøen sprutet og sikret laget en 13. plass.

Pensjonistlaget la an en smartrere taktikk, yngste barnet kuttet av løypa – hvilket var en effektiv måte å forbedre tiden på.

For øvrig taler resultatene for seg selv.

Vi oppfordrer alle til å gå inn for deltakelse til neste år. Som det sees

er det mange avdelinger som ikke har våget å stille lag. Det er kleint!

Sett like godt i gang treningen med en gang. Det gjelder også 47 Hunsfosbarn som deltok i barnelangrennet på Moseidmoen dagen før avdelingsmesterskapet (se bilder).

Alf Hodnemyr får «støtet» av Astrid.

Plassering (tid)	Deltakere	Karakterisering av laget	Avdeling
1. (49,0)	Terje Nordhagen Jarl Nordhagen Torbjørn Nordhagen	Brødre	Rullepakkeriet
2. (50,6)	John Leland Steinar Sjøberg Gerhard Lundevoid	Verkstedet – blandet	Verksted/transport
3. (53,8)	Sigmund Løyte Lars Vidar Løyte Torodd Askekjær	Far og sønn verksted	PM 2 skift 2/verksted
4. (55,9)	Knut Askedal Øystein Lie Sigurd Hagen	Verkstedet rent lag	Verkstedet
5. (56,9)	Arild Telstø Torbjørn Løken Ketil Eikeland	PF-vedlikehold - ingeniører	PF-vedlikehold
6. (57,2)	Leif Gotten Thorbjørn Olsen John Smiseth	Avd. 9	Avd. 9
7. (59,0)	Astrid Hodnemyr Helga Hodnemyr Alf Hodnemyr	Far, mor, datter	Elektrisk avdeling
8. (64,1)	Einar Bakken Tor Dalsøren Tryggve Kittelsen	Journalister	Hunsfosposten
9. (64,6)	Jan Sverre Reber Edgar Sakkariassen Bjørn Johansen	Giftblandere	Laboratoriet
10. (66,4)	Salve Aas Brynulf Aas Yngvar Aas	Far og sønner	Personalavdelingen
11. (74,6)	Omar Nordal Øyvind Jakobsen Torun Jakobsen (9)	Pensjonist med svigersønn og barnebarn	Pensjonistene
12. (75,4)	Gerd Knobel Gerd Robstad Tore Rosseland	Forsvakt husmorlag	Husmødrene
13. (76,2)	Rønnaug Ottar Haldor Ottar Birger Fjeldstad	Bestemor og bestefedre	Cellulosen/salget

BARNELANGRENNET

ble avviklet ved Skarpengland skole den 21/3.

Arrangementet hadde samlet 120 deltakere i alderen 3–12 år. Rennet har vært omtalt i dagspressen og her er et par av deltakerne.

Nr. 22 Frode Lian

Nr. 19 Morten Thomassen

Terminliste for Orienteringsløp for Vindbjart og Hunsfos B.I.L. Sesongen 1980

Dato	Løypelegger	Sted
6. mai	T. Kittelsen – A. Telstø	Gill
13. mai	Jan Kruse	Bergstølhytta, Kulia
21. mai	Oddbj. Hagen – A. Isaksen (Ukas Løype)	Stølen – Moseidkartet
27. mai	Finn Ole Honnemyr R	Ruenes
3. juni	Sverre Didriksen	Sandriprkartet v/lysløypa
10. juni	Arild Markusen	Sagevannet
17. juni	Henry Iversen R	Spikkellandskart v/Stubstad
24. juni	Helge Nordhagen	Eldhuset – Drivenesvann
1. juli	Thorbjørn H. Olsen	Verås – Eikeland
Ferie		
5. august	Thorkild Evindson R	Iveland – Vatnestrøm
12. august	Reidar Hagen R	Moseidkartet v/Drivenesvann
19. august	Øystein Lie R	Hægeland – Robstad-området
26. august	Kåre Eikebakken	Hægeland – Øst – Reiersdal
2. september	Magne Birkenes	Sandriprkart v/Skarpengland skole
9. september	Karl Hodnemyr R – Tussekilen	Kilefjorden – Eikelandsvann
16. september	Ole Wilhelmsen	Skjerkedalen
23. september	John Hodne – Nasbøkartet	Røyknesveien – Drivenes
Elgjakta		
4. oktober	Steinar Aas	Kosvikløpet
12. oktober	Vardeløpet	Se annonse
18. oktober	Bjørn Johansen	Rønninga – Veråskartet

Klubbmesterskapet vil bli bekjentgjort senere.

Bortsett fra 4. oktober – 18. oktober er de øvrige treningsløp lagt til tirsdager.

Starten går mellom kl. 17.00 og 18.00. 7 av løpene er tatt ut som Rankingløp, hvorav 4 teller. Disse løp er merket med R., og en skal benytte klippekort som kontroll.

Nye løpere er velkommen.

Evt. andre løp vil bli annonsert senere.

Far pent og skånsomt fram i naturen!

VEL MØTT!

Tur-orientering 1980

For 8. året på rad innbyr vi på ny til Tur-Orientering.

Denne gang på Vikeland – Kvarsteinheia (Sletthei – Linvanns-området). Vi har plassert ut 30 poster spredt over nevnte område.

Postene har forskjellige poengverdier avhengig av vanskelighetsgraden.

Fordringene til Orienteringsmerket er:

Gull 85% av Maks. oppnåelig poengsum

Sølv 50% av Maks. oppnåelig poengsum

Bronse 25% av Maks. oppnåelig poengsum

De som innfrir fordringene til gullmerket 5 ganger blir tildelt bronseplakett.

Kartmappe med inntegnede poster samt registreringskort fåes kjøpt for kr. 15,- hos følgende: Sportshjørnet, Syvertsens sportsforretn., Vakta, Hunsfos. Kortene kan leveres tilbake til de samme for registrering til merket.

Så ønsker vi deg god tur, og hvis du liker skautrimmen håper vi du forteller det til andre. Vi vil samtidig henvise til våre treningsløp i Orientering hver tirsdag, start mellom kl. 17.00 og 18.00. Terminliste annetsteds i Hunsfos-posten.

Og så til slutt: Far pent fram i naturen, legg ikke igjen søppel – gå ikke over dyrket mark, vær varsom med bruk av ild. Unngå turorientering en uke før, og under, elgjakta. Takk!

God tur!

Hilsen O-gruppa
S. Hagen

Vi starter et felles joggeprogram. Det måtte kvinner til

Endelig har vi fått noen til å stå i spissen for treningsprogrammet "Kjogg for folk flest". Hvorfor har vi ikke fått noen før? Vi hadde bare spurt menn. Men så var vi så lure å forsøke oss på spinnesiden. De første to spurte var villige — Ida Nordhagen og Kirsti Larsen.

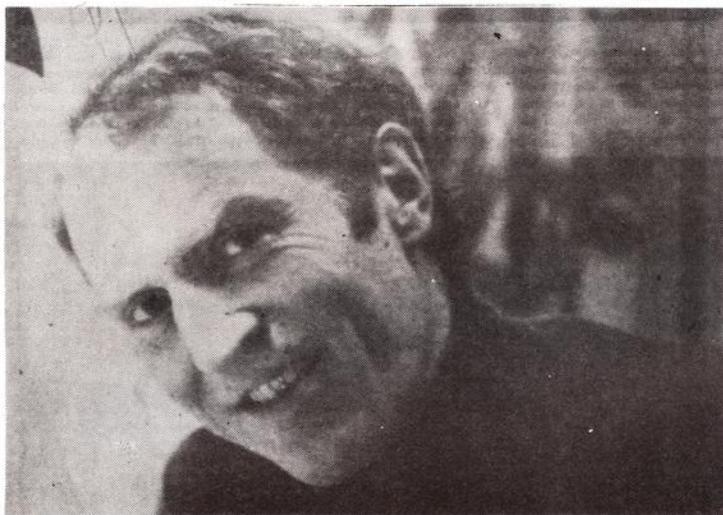
Så nå starter vi alle tiders felles arrangement for å bedre formen for alle ansatte med eller uten ektefeller, for tykke eller smale — for gamle og unge.

Det skjer i lysløypa hver torsdag fra kl. 17.30.

Der vil instruktørene informere om det treningsprogram som passer for den enkelte og som vil gi god form og velvære etter 12 uker. Men tro ikke at det er nok med en treningsgang pr. uke — deltakerne bør også trene for seg selv ytterligere 2 ganger pr. uke. I begynnelsen er det et ork — senere et behov.

Legg ikke vekt på utstyr for å jogge. Skoene er det eneste.

Har kirke og idrett noe med hverandre å gjøre?

Jan Otto Kvalheim

"Vår Kirke" tok opp dette spørsmålet til debatt for en tid tilbake.

Nei, svarer tidligere landslagsspiller Arve Heie. Han la vekk fotballen da han ble en kristen.

Ja, svarer andre. Idrettsgeneralen Ole Jakob Bangstad fremholder at kirken og idretten har samme etiske grunnlag — og får følge av "Olympiapresten", tidligere landslagsspiller, res. kap. i Oddernes Jan Otto Kvalheim. Sistnevnte løper 9-10 km 3 ganger i uka og sier: — "når du er ute og flyr slik, praktiserer du virkelig den kristne frihet. Du er fri, du får prøve deg, du får være med i den glade lek som så avgjort tilhører det kristne livet". Men han er noe betenkt med hensyn til toppidrett når folk får hele sin identitet knyttet til sine fysiske prestasjoner.

På det mer folkelige plan, enten det dreier seg om mosjonsidrett eller moderat konkurranseidrett, er det ingen grunn til at det skal være noen motsetning mellom kirke og idrett. Isteden for å snakke om kirke og idrett ville

det kanskje være riktigere å snakke om bruk av idrett i kirkelig miljø, og om bruk av kristne etiske impulser i idrettsmiljøet.

Kvalheim har vært medlem av arbeidsgruppen nedsatt av Norges Idrettsforbund, som har hatt som hovedoppgave å klargjøre idrettens verdigrunnlag og forsøke å lage retningslinjer for 80-årenes idrett. Utvalget har lagt fram en større innstilling om idrettens verdigrunnlag.

I denne forbindelse hadde Fædrelandsvennen et intervju med Kvalheim i fjor høst. På spørsmål om hva som er den største truselen mot idretten, svarer han: — Det er flere faktorer som truer idretten, men det spørres om ikke "seier for enhver pris" er den største truselen mot den sunne og gode idretten. Målestokken "seier for enhver pris" synes å være de fleste sportsjournalisters arbeidsredskap. Når ikke nordmenn vinner i OL, hva skal vi da skrive om, synes å være omkvedet for mange journalister. Dermed

ender det ofte i skandalehistorier som ingenting har med idrett å gjøre. Her kan vi ikke komme inn på de omfattende forslag til retningslinjer for norsk idrett som utvalget har lagt fram. Vi bare understreker betydningen av at idretten får et godt, trygt grunnlag. Uten det blir det hele meningsløst".

La idretten være en livsutfoldelse!

Trygve Kittelsen

Idrettsmerket

Fra 1.1. 1981 blir det nye regler som det vil føre for langt å komme inn på her. Vi anbefaler alle å gå inn for å ta idrettsmerket. Treningen fortsetter til høsten. Sigurd Hagen gir de nødvendige informasjonen.

Idrettsmerkestatuetten ble av Vest-Agder Idrettskrets tildelt 37 kvinner og 32 menn under et festlig arrangement på Farsund Fjordhotell den 14. mai. Deriblant var det en kvinne og en mann fra Hunsfos Fabrikker. I de siste 4 år har kvinnene vært i flertall.

Bidrag til:

Vår aktive veteran Carl Andersen har sendt oss denne fornøyelige historie av K. Ehrling:

Ola Oppigarden i vestbygda hadde vært heldig denne søndagen. V-5 rekka på travbanen gikk inn, og nå var lommeboken hans like rund som en prestevom. Han svingte mopeden inn på gårdsplassen, ga et honk i tuten og gliste fornøyd før han satte sykkel inn i vedskjulet.

Kona hans satt på låvebroen og rensset tyttebær, og på gjerdet hang Jens fra nabo-gården og teljet på en barkebåt.

Over denne norske bondeidyllen skinte solen som den ellers bare gjør i reisebyråens brosjyrer.

Ola smuglet tre hundrelapper ned i lommen før han rakte lommeboken til kona. Hun saumfor seddelbunken som lå igjen, og nikket godkjennende. Hun rensset tyttebærene ferdig, og tørket hendene på det stripete hjemmevevde forklæret før hun reiste seg.

— Se og kom deg ned for å få matet grisen nå! sa hun.

Ola sukket dypt, men han visste av erfaring at det ikke nyttet å si henne imot. Derfor tok han bøtta med grisematen og gikk nedover svinestien. Jens jumpet ned fra gjerdet, stakk tollekniven i sliren og slentret etter.

— Vant du på travbanen? spurte han.

Ola nikket og begynte å helle maten over i grisetroa. Plutselig skvatt han til. Det gikk ikke bedre enn at de tre hundrelappene gled ut av lommen og ned blant grisematen i troa.

Sugga slurpet i seg sedlene på et blunk, og rapte fornøyd etterpå.

— Hva fanken skal jeg gjøre nå? ropte Ola fortvivlet. Kerringa har alle de andre pengene, og gir meg ikke et rødt øre selv om jeg faller på kne for henne.

Jens klødde seg i hodet, og etter en stund lysnet det i ansiktet hans.

— Bestefar hadde et fint trick med sånt, sa han. Man gir grisen en dram og deretter et reall spark bak. Da spytter den ut det den har svelget.

— Hjelp til her! kommanderte Ola og bant en tauende rundt halsen på sugga.

Med forenede krefter dro de grisen inn

på gårdsplassen og Jens tok kuten ned til bryggerhuset etter en flaske seksognitti som han hadde gjemt der. Vel tilbake helte han en dugelig dram i svinet, og Ola smelte til den i baken med gummistøvelen. Mens dette sto på stoppet en bil utenfor på landeveien.

Grisen ga fra seg et grynt samtidig som den første hundrelappen falt ned i gresset. Ola tørket av den på buksebeinet og puttet den i lommen. Bildøren ble åpnet og en nysgjerrig turist kikket på dem over gjerdet.

— Det var noe til gris! sa fyren. Jeg er grosserer Fredriksen fra Oslo, og jeg byr tusen kroner for svinet. Kontant!

Ola kikket ikke opp engang.

— Aldri i livet, svarte han bare.

Så tvang de grisen til å ta en ny dram, og Ola knallet til henne bak igjen. Neste hundrelapp kom opp og ned i gresset.

— Dette er jo helt utrolig! mumlet turisten. Jeg byr to tusen for grisen. Kontant på labben!!

Niks, sa Ola, og bød grisen på en dram til.

Sugga begynte å himle med øynene, for når Jens svidde av en sats så ble det sterke saker. Så fikk grisen et tredje tupp bak, og den siste hundrelappen lå foran trynet på den.

— Tre tusen! skralte grosserereren, og dro frem lommeboken. Jeg byr tre tusen!

Han bladde opp tre digre lapper. Ola klødde seg litt i hårtufsene sine, og kikket fra grisen til pengene, og så tilbake til grisen igjen.

— Tja . . . jeg tar imot tilbudet, sa han til slutt, og Oslo-mannen stuet grisen inn i baksetet i bilen ved siden av fruen.

En uke senere leste Ola Oppigarden en notis i lokalavisen under følgende overskrift:

Alkoholisert gris sparket ihjel i Oslo.

TAKK

Jeg takker venner i cellulosefabrikken, Backs folk, venner på laboratoriene og andre for gavene og for vennlige ord som jeg fikk ved min avskjed.

Carl Andersen

En hjertelig takk til arbeidskamerater i fyrhus og claylager for hyggelig tilstelning med mange gode ord, pene blomster og en ekstra pen gave!

Jeg vil også takke søstrene ved legekontoret for blomsterhilsen ved min fratreden.

Kristian Hodnemyr

Vitsestafetten

Gunnar Sand utfordret forrige gang TOMAS BELLAND.

Her er hans bidrag:

Det var tilstelning på "lokalet" i en av bygdene sørvest i landet. Denne kvelden var spesielt beriket med flytende og slagsmålene var ikke til å stoppe.

Til slutt hoppet formannen i festkomiteen opp på en stol og brølte ut over salen:

"Dersom dokker ikkje kan stogga dokker, verte me nødd'te å bera inn Lensmannen!"

Tomas Belland sender stafetten videre til John Leland, Sveiseverkstedet. Han bes sende inn vits og bilde!

Et Hjertesukk som forduftet.

I forrige nr. av Hunsfosposten hadde vi et illustrert hjertesukk, men dessverre hadde selve sukket — Olav Storemo's rapport til påtroppende skift-operatør — falt ut. Her har vi det

Kk. er nu 4,30 og har holdt på i hele natt, det er nu gått alle veier, noget nu hjælpst.

O.S.

Småplukk om idrett

Langrenn

Det har vært god deltakelse fra Hunsfos i vinter når det gjelder turlangrenn. Men vi må erkjenne at det har vært skralt når det gjelder karuselløpene som ellers har hatt stor deltakelse fra andre bedrifter. Bare 3 løpere fra Hunsfos fikk premie for deltakelse i 4 eller flere løp.

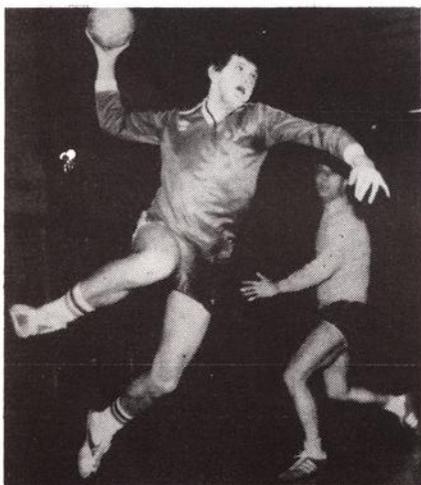
Vi vil anbefale flere å delta til neste vinter. Legg opp et treningsprogram med deltakelse i karuselløp som mål.

Jogging

Nå skal det jogges også blant Hunsfosansatte (se annet sted i bladet).

Visste du at det i Norge sannsynligvis finnes bortimot en halv million joggere? Eller visste du at ca. 1,2 millioner nordmenn driver med en eller annen fysisk aktivitet og tretti prosent trener en gang i uka?

Dette viser en undersøkelse Markeds- og Mediainstituttet har foretatt for Norges Idrettsforbund om fysisk aktivitet.

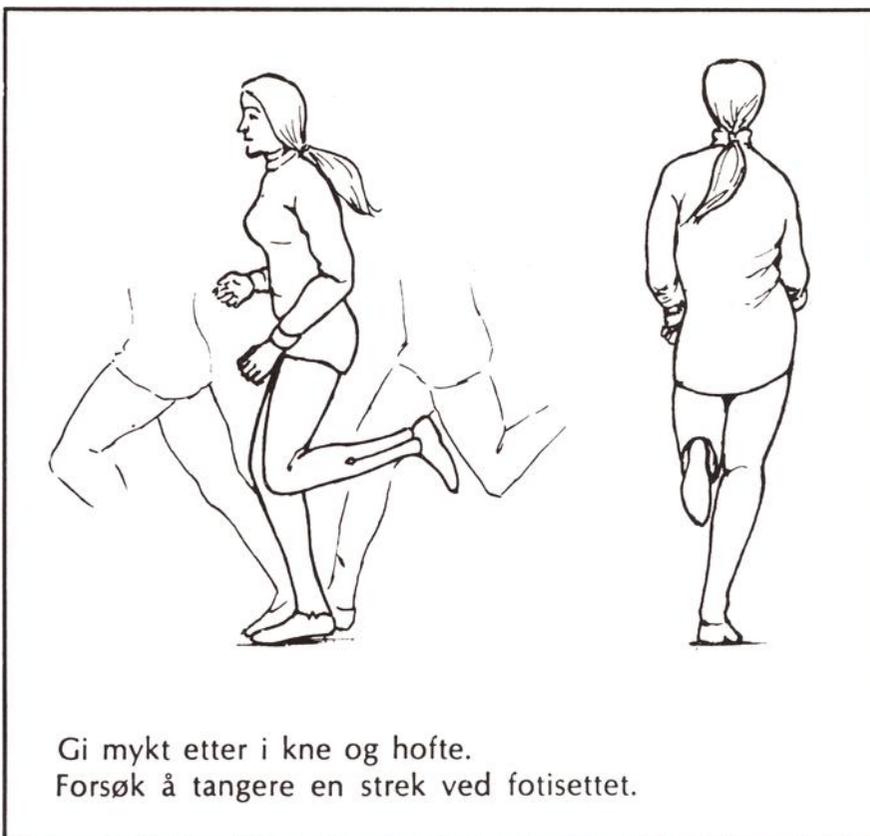

Seriemesterskap til Hunsfos-damene

HBIL's damer vant i år 1. divisjon i håndball. Noen sensasjon er det jo ikke, for laget har vunnet de fleste årene. Ikke slik å forstå at prestasjonen er noe mindre av den grunn, det viser egentlig bare hvor godt laget er.

Helt frem til siste serierunde kjempet Hunsfos og Greipstad Trim-lag om mesterskapet, men Hunsfos trakk altså det lengste strået.

Vi gratulerer.

Gi mykt etter i kne og hofter.
Forsøk å tangere en strek ved fotisettet.

Hyggelig besøk av unge journalister på Hunsfos

Det er ingen spøk å være journalist – det vil Hunsfospostens redaksjon kunne bekrefte. Nifst er det første gang – sånn som for Tove Mangseth og Merete Svendsen fra klasse 5A, Moseidmoen skole. De besøkte oss i oppdrag for klasseavisen. Temaet var forurensning av jord, luft og vann. Andre besøkte lensmannen, ordføreren, kommunens ingeniørkontor, jordstyret og Norsk Wallboard.

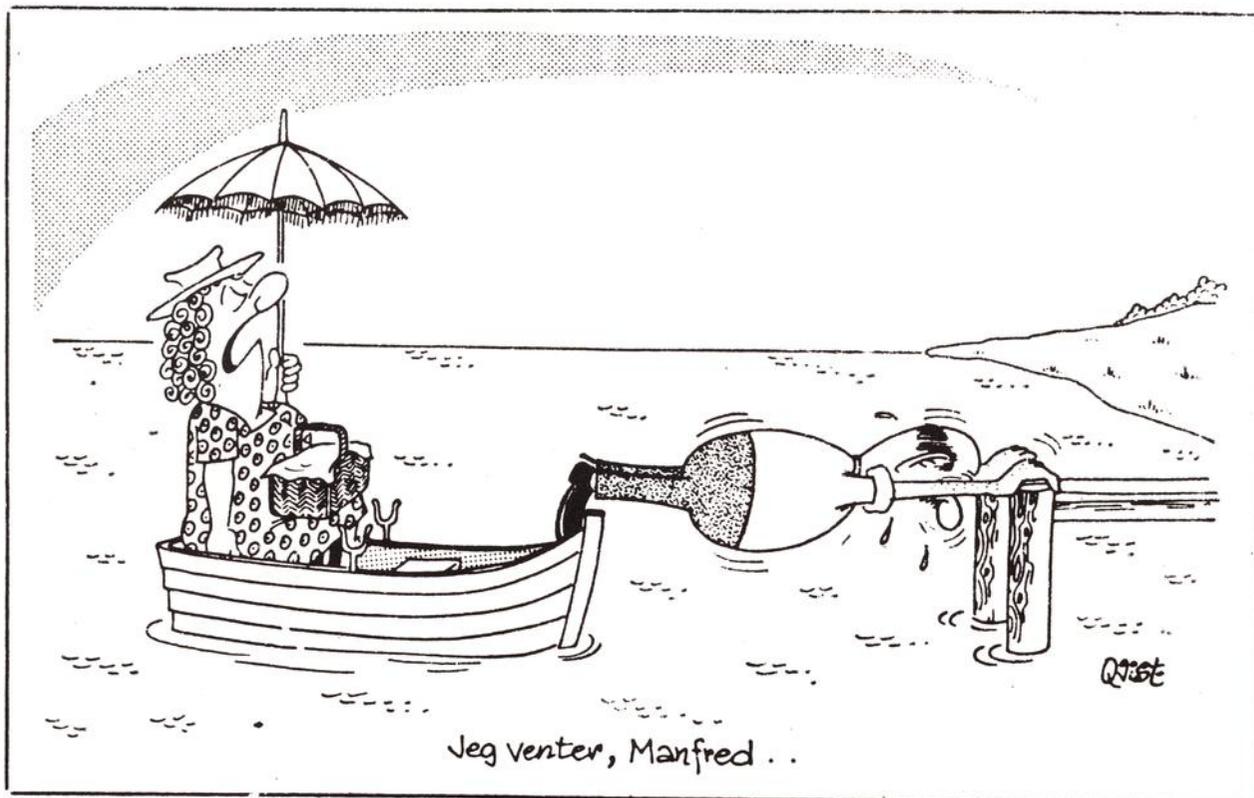
Vi har mottatt avisen og er imponert over innholdet. Den inneholdt også vitser, historier og oppskrifter.

Vi har fått Tove og Meretes tillatelse til å ta med innledningen til deres artikkel som vi synes er fabelaktig morsom.

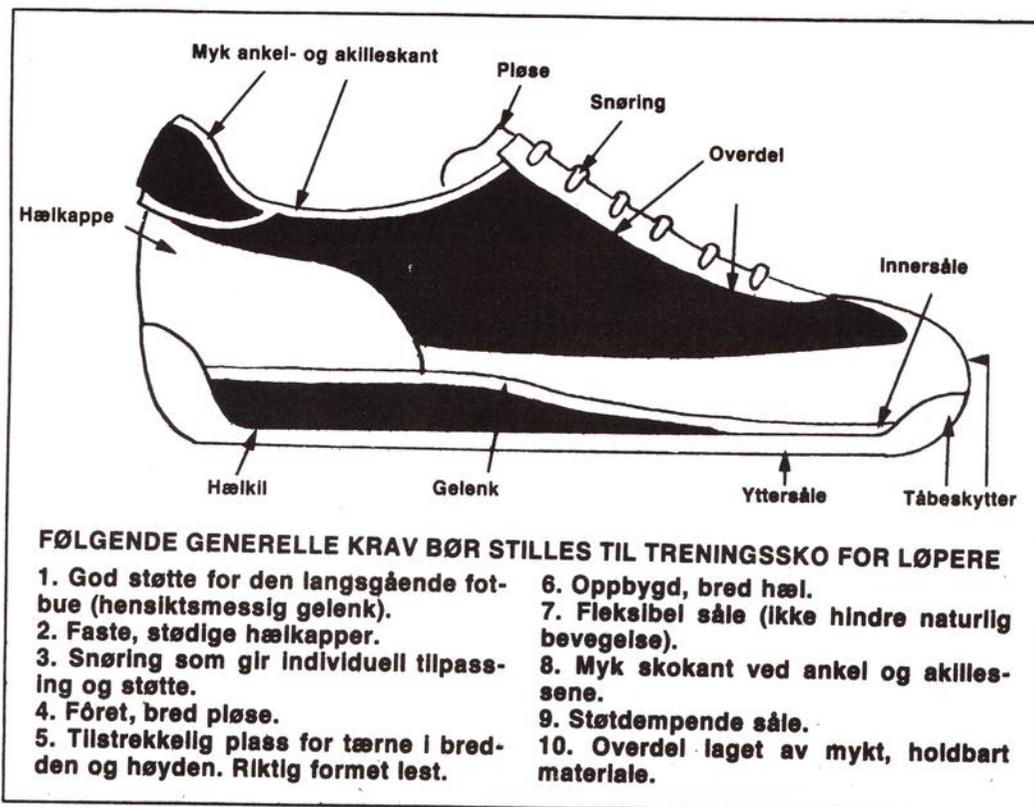
” . . . Frøken hadde ringt på forhånd, men vi var litt nervøse likevel. Herr Kittelsen tok oss i mot ved inngangen, ellers kunne vi ikke finne fram. Det var mange trapper å gå opp. Vi hang fra oss klærne sammen med de ansatte. Vi kom inn på kontoret, det var et fint rom. Vi så et fint maleri med mange farger. Det var fine møbler å sitte i. Det var første gang vi hadde vært journalister så vi hadde med oss 5 blyanter i tilfelle de skulle brette, vi mistet en blyant på gulvet, vi var litt sjenerte ved å ta den opp, så vi lot den ligge. Men nå skal du få høre litt om det vi fikk ut av spørsmålene”.

Takk for avisen Tone og Merete!

Redaksjonen ønsker alle sine lesere god sommer og advarer mot uforsiktighet som kan føre til stressituasjon.

Redaksjonen anbefaler jogging i ferien. Skoene er viktig – vi klipper dette fra tidskriftet Jogging.

Illustrasjonen er utført av amanuensis Halldor Skard, Norges Idrettshøgskole.

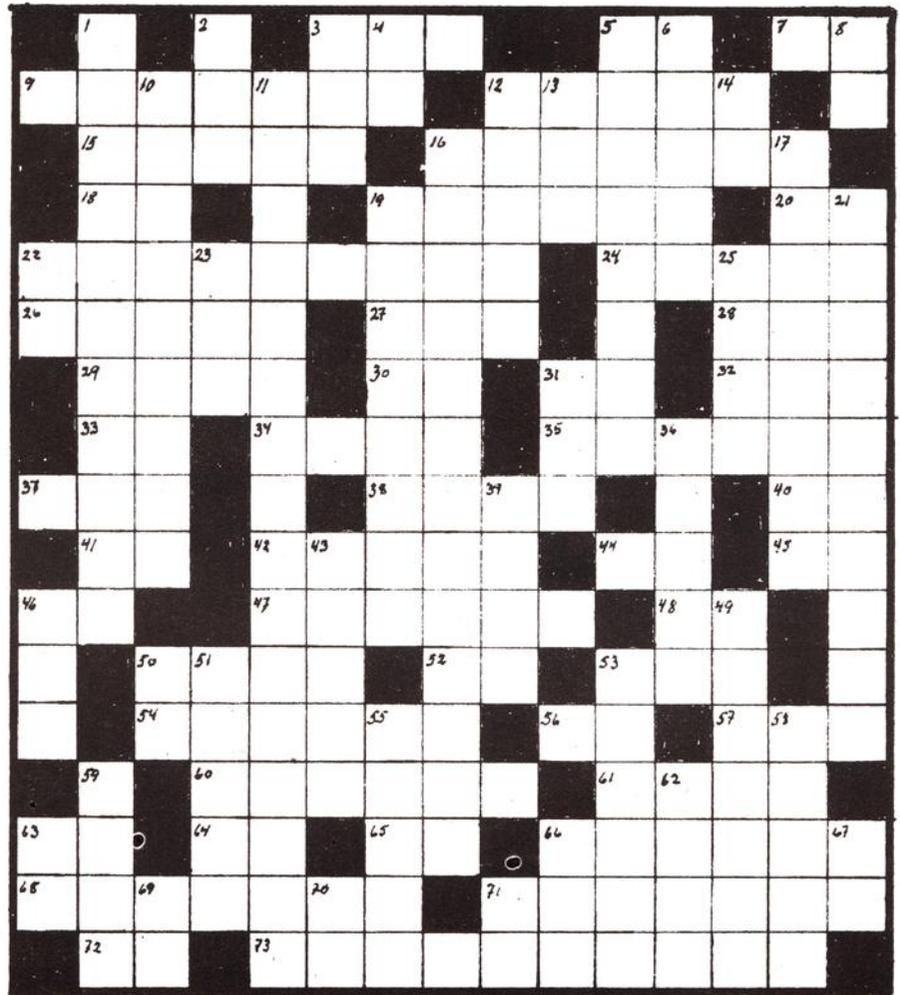
Premiekryssord nr. 5

VANNRETT:

3. Intern. org.
5. Idr. begivenhet
7. Strev
9. Epoke
12. Vintersportssted
15. Finsk idr.mann
16. Bi-sak
18. Thallium
19. Trenger Hunsfos
20. Sivbåt
22. Væske
24. Liten og svak
26. Våken
27. Stater
28. Tresort
29. Israelsk politiker
30. Tidl. pol.parti
31. Ytre
32. Yre
33. Reidar Larsen
34. Intern. org.
35. Må finansministeren være
37. Over
38. Keiser
40. Tall
41. Neodym
42. Per Bortens "bane"
44. Egenskap
45. Selskap
46. Kjemisk symbol
47. Dep. i Frankrike
48. Konjunksjon
50. Finsk by
52. Sto f/ Gestapo
53. Trene
54. For kunngjøring
56. Preposisjon
57. Nobelprisvinner
60. Stort hull
61. Gammelt distrikt
63. Utrop
64. Tresort før
65. Bilkj. merke Tunis
66. Het Mussolini
68. Sverte
71. Farlig land
72. Vekt
73. Har Hunsfos 4

LODDRETT:

1. Lufting
2. Fisk
3. En Amin
4. Side
5. Handicapped
6. Stoff
8. Visne
10. Person-data

11. Trenger Hunsfos
12. Kvinne
13. Fugl
14. Kjemisk symbol
16. Kjent publikasjon
17. "Menigmann"
19. Forårsakende
21. Gullmakere
22. Gruveuttrykk
23. Hale
25. Lengsel
31. Kompassretning
36. Format
39. Oksegud
43. Kjent hund
46. Som
49. Jentenavn
50. Knut Pedersen
51. Storbedrift
53. Hører til Vennesla
55. Igjen
58. Taler
59. Fiskeredskap
62. Onarheim
63. Elv
66. Stykke

67. Eng. preposisjon
69. Sølv
70. Sitte
71. Naboer

Blant riktige løsninger trekker vi ut 3. Disse får 1 kg kaffe hver i premie.

Frist for innsendelsen: 15. august.

Premiekryssord nr. 4

39 stk. hadde levert riktig løsning. Av disse er 4 stk. trukket ut som vinner av 1 kg kaffe hver:
Lillian Hammen, Vardehei
Gerd Johansen, Tekn. sekr.
Salve Gustav Moy, Avd. 9
Erling V. Pedersen, Verktøyburet